

■ Дорога до храму

**Священик
Андрій МЕЛЬНИК:
«Святі отці каялися
навіть тоді, коли
робили добрі справи»**

Дороги у всіх різні – далекі й близькі, вузькі й широкі. І у кожного своя ноша, і свій шлях до Бога. Спочатку Андрій Мельник (на фото) збирався опікуватися душею природи – лісом. Закінчив Рівненський лісовий коледж, була й перспективна робота у цій галузі, та судилося стати батюшкою і лікувати душі людські

Фото Лариса ЗАНЮК.

Закінчення на с. 10 >>

Вітаємо!

13 грудня святкує 55-річний ювілей заступник директора з виховної роботи Коледжу технологій, бізнесу та права Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

**Леся Миколаївна
МАТВІЙЧУК.**

Шановна ювілярко! Ваш професіоналізм, багаторічна послідовна та наполеглива праця — це вагомий

внесок у роботу нашого коледжу. Ми пишаємося тим, що випала можливість працювати з вами і досягати разом професійних висот. Нехай доля шле вам добро і щастя, міцне здоров'я та достаток, а віра, надія та любов будуть вірними супутниками на вашому життєвому шляху. Нехай тепло і затишок родинної оселі надійно захищає вас від негараздів, а в майбутньому чекає ще багато наповнених корисними справами і земними радощами років.

Нехай цвітуть під небом синьооким
Ще довго-довго дні ваші й літа,
А тиха радість, чиста і висока,
Щоденно хай до хати заверта.
Хай доля буде, як волошки в житі,

Хай обминає горе і біда,
Від сонця — золота,
а від небес — блакиті,
Душа хай буде
вічно молода.

**З повагою
працівники
та студенти коледжу.**

Вівторок 12 грудня 2017 року
№138 (16 389) Ціна 4 грн

WWW.VOLYN.COM.UA

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ Резонанс

Фото з архіву редакції.

НА ВОЛИНСЬКОМУ КОРДОНІ З ПОЛЬЩЕЮ УТВОРИВСЯ 20-КІЛОМЕТРОВИЙ ЗАТОР

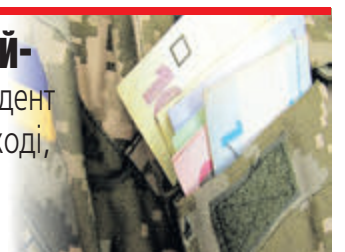
І хоча за вихідні черга тут дещо зменшується, але все одно вона ще вражаюча — і знадобиться кілька днів, щоб вирішити проблему з фурами (на фото), які прямують в Євросоюз

Читайте на с. 5 >>

Від 3 до 5 тисяч гривень отримають військові, які були в АТО. Про це заявив Президент Петро Порошенко. Тим, хто цього року воював на Сході, виплатять разову премію: солдатам із передової — по 5 тисяч гривень, на другій лінії — по 3 тисячі.

Погляд

Василь УЛІЦЬКИЙ,
заступник головного редактора
газети «Волинь-нова»

ЗАРОБІТЧАНИ — ЦЕ УКРАЇНА, ЯКА ВИЙШЛА З КОРДОНІВ

Знайомий прораб розповів, що набрав за оголошенням на велику будову 20 електриків, з яких працювати залишив лише трьох, решту звільнили — не та кваліфікація.

— Усі толкові уже давно в Польщі, — резюмував він

Коли останній раз був за Бугом, то справді мав враження, що й не виїжджав з України, стільки там нашого люду. Причому у всіх сферах. Замовили в кафе запланку — нам її приносить пані, що приїхала на заробітки з Львівщини. Проїжджаємо повз Варшавський оперний театр — там солістом працює Ольга Плиська-Пасічник, донька, до речі, ректора Острозької академії Ігоря Пасічника. Спілкуємося з мером міста Староховіце — він каже, що на місцевому м'ясокомбінаті трудиться понад 200 українців. А наш перекладач-українець уже не один рік викладає у Варшавському університеті.

Виїзд на заробітки за кордон в останній час набрав такого масового характеру, що уже схожий на евакуацію. Вперше за роки незалежності під час останньої зустрічі Президента та прем'єра з представниками бізнесу, підприємці поскаржилися на брак робочої сили. Глава держави порадив їм утримувати працівників більшою зарплатою.

Можемо скільки завгодно побиватися з приводу масового заробітчання, але такою є реальність. Причому не тільки у нас. Поляки та литовці мігрують у Великобританію, ми — у Польщу, до нас... теж рано чи пізно хтось приїде. Робоча міграція була завжди, а у теперішньому глобальному світі від неї тим паче не дитись. Люди заробляють, самореалізуються, зрештою, інвестують в Україну більше, ніж усі інші інвестори разом узяті.

Проте тепер виїзд за кордон не означає автоматичного розриву зв'язків з Україною. Інтернет, скайп, автобуси-літаки, безвіз дають можливість бути в курсі українських справ і навіть брати в них участь. Сезонна робота, місяць тут, три там, чи навпаки, — за таким режимом живе значна частина українців. Місце перебування людини не таке уже важливе, щоб і далі залишатися частиною великої української громади. Наприклад, на Майдан в Україні українці в різних державах відреагували своїми численними майданами та хвилею волонтерства.

А оце нещодавно в моє рідне село на Львівщині трохи підлапали дорогу, бо приїздив великий гість — Пол (Павло) Винник, командувач Сухопутних військ Збройних сил Канади, генерал-лейтенант. Його предки теж колись виїхали звідси на заробітки. Павло — канадський українець у третьому поколінні, але все одно цікавиться своїми коренями. Ну а Канада, завдяки таким людям, як він, була і залишається нашим надійним партнером та союзником і у війні з Росією, і не тільки.

Заробітчани не послаблюють Україну, вони можуть зробити її сильнішою. Якщо, звісно, виїдуть не всі. ■

Доброго дня вам, люди!

Фото Тетяни КВІЧКИ.

ВІКНО РУБРИКИ: «на вечорницях дівки-чарівниці»

Котра дівчина добре чари знала, вона свого коханого і чарувала. Тому і вдавалися юнки на Андріївських вечорницях (з 12 на 13 грудня) до всіляких ворожін, бо ж є вірування, що ця ніч допомагає пізнати свою долю. Красуні в яскравих завітчанних хустках ворожили, парубки жартували та залицялися, знаючи, що у цей час їхні кохані бавляться у чаклунок. На Андрія застосовували різноманітні прийоми любовної магії: засівання льоном, ворожіння із калитою та інше.

Більшість дівочих гадань мали на меті привідкрити завісу майбутнього, щоб дізнатися хто буде їхнім судженим, вловити бодай якийсь натяк на щасливе завтра. Кожній завжди кортіло дізнатися, що чекає попереду. Багато звичаїв і сьогодні викликають чималий інтерес. Ольга Демчук вже знайшла свою долю, зачарувала судженого вродою та душевною красою, але з радістю пригадує про цікаві, містичні, а часом й кумедні вечорниці у селі Тельчі Маневицького району.

РЕАЛІЇ ЖИТТЯ: про борщ із... буряками

або чим польська мова краща від англійської

Кожного ранку на роботу до Луцька їду сільськими автобусами. І досить часто доводиться бути свідком чужих розмов у транспорті. Це зовсім не підслуховування, бо пасажери спілкуються не пошепки, а так, що й інші чують. Днями в автобусі «Колки — Луцьк» дві сиви, але ще бадьорі бабусі говорили про життя-буття, про Пилипівку та харчування у цей піст, який вони назвали лагідним.

— Мій старший онук їден борщ з бураками їсть, більш нічого не любить. Щодня йому варю цілу каструлю, — розповідає одна.

— А Светині хлопці — мої середньої дочки, то тільки гречку їм давай. І щоб побільше було шкварок, — додає друга жіночка. — Сала на них не напасешся. Гречки то я купила 15 кіл і рису зо 6. Ото вони й молотять, як приженуться з футболу.

— А мої найменшого Владика возять у город в якусь школу, називається маленька. В середу й суботу — там вчать англійську, а платять за це аж 650 гривень. Йому ще й шість літ немає. Я їм і кажу: «Нашо йому та англійська? Вчив би польську, то хоч на роботу в Польщу поїхав би. А толку з тої англійської». Розмову у ранковій маршрутці слухав Кость Гарбарчук.

Сонце сьогодні зійшло о 8.12, заїде о 16.14. День триває 8 годин 2 хвилини. Місяць у Терезах. 23/24 дні Місяця.

ІМЕНІННИКИ:

12 — Данило, Денис, Іван, Микола, Федір
13 — Андрій, Аркадій

МУДРІСТЬ: справжня

краса — в душі...

«...І якби на те моя воля, написала б скрізь курсивами: так багато на світі гора, люди, будьте взаємно красивими».

Ліна КОСТЕНКО,
українська письменниця,
поетеса-шістдесятниця,
лауреатка Шевченківської премії.

СВЯТО НАБЛИЖАЄТЬСЯ:

«Миколайчик

на передову»

У Маневицькому районі проходить благодійна акція «Миколайчик на передову», яка триватиме до 17 грудня. Від вихованців, батьків, колег районного Центру творчості дітей та юнацтва у зону АТО передали подарунки: солодощі, чай, каву, варення, гриби, малюнки, плакати і дитячі листи, які найщиріше зіграють любов'ю бійцівськ серця. Особлива подяка волонтерці Галині Хмеляр та отцю Олександрову Лановому за їхнє віддане бажання ділитися частинкою домашнього тепла і добротою душі, не минаючи нагоди порадувати хлопців на передовій, повідомила Валентина Ковальчук.

ПОГОДА: «то дощ,

то сніг, вода на зиму сіла»

За прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентру Світлана Дриганюк, сьогодні — мінлива хмарність з проясненням, без опадів. Вітер південно-західний, 7—12, місцями пориви — 15—20 метрів за секунду. Температура повітря по області — 8—13 градусів тепла, у Луцьку — 10—12. 13-го — хмарно з проясненням, часом дощ, подекуди з мокрим снігом, вночі та зранку на дорогах ожеледиця. Вітер західний, 7—12 метрів за секунду. Температура повітря вночі — від мінус 1 до плюс 4, вдень — від нуля до плюс 5.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 12 грудня було 1960 року — плюс 10, найхолодніше — 1989-го — мінус 17 градусів. Радіаційний фон учора по області становив 0,008 — 0,013 мілірентгена за годину.

Ведуча рубрики
Людмила
ВЛАСЮК.

Тел. 72-38-94

Цей
День
в історії

«Мона Ліза» стала зіркою після викрадення

13 грудня 1913 року у готелі у Флоренції поліція знайшла знамените полотно Леонардо да Вінчі «Джоконда» (на фото), яке за два роки до того поцупили з Лувру

Тарас ГРИЦЮК

К олі художник Луї Бєру прийшов робити копію з «Мони Лізи» і не виявив полотна на місці, то не здивувався, бо подумав, що твір

взяли, аби фотографувати. Проте за кілька годин з'ясувалося, що фотограф тут ні при чому. Стало зрозуміло, що «Мону Лізу» вкрали. Почалася паніка. Прибула поліція, обшукнула 20 гектарів території Лувру, допитала всіх 257 співробітників музею, їхніх родичів та знайомих. Перекрила вокзали та порти. Шукала всюди, але безрезультатно.

Викрадення спричиняє небувалий ажіотаж. У пресі з'являються тисячі версій. Хтось вбачав у зникненні єврейську змову, інші вважають, що за крадіжкою стоїть німецький імператор. «Спільнота друзів Лувру» призначає премію в 25 тисяч франків тому, хто знайде «Мону Лізу». Газета «Ілюстрація» подвоєє суму. Та все дарма. У цей час у Луврі висить копія «Джоконди» в жалобній рамі. Люди стоять у черзі, аби побачити порожнє місце, де колись висів шедевр. У паризьких кабаре дівчата танцюють з масками «Мони Лізи». Картині присвячують пісні. Так, завдяки викраденню полотно Леонардо да Вінчі стало всесвітньо відомим.

Через рік флорентійський антиквар Альфредо Джері одержав із Парижа лист, автор якого твердив, що вкрав

«Спільнота друзів Лувру» призначає премію в 25 тисяч франків тому, хто знайде «Мону Лізу».

роботу Леонардо да Вінчі, щоб повернути в Італію, і пропонував купити її за 500 тисяч франків. Антиквар запрошує колегу і зустрічається в готелі, як з'ясувалося пізніше, з італійським маляром Вінченцо Перуджею. Антиквари до останнього не вірили, що той має оригінал, а щойно пересвідчилися у цьому, то викликали поліцію.

За рік до зникнення шедевра Перуджа працював у Луврі декоратором. Тоді й виникла ідея крадіжки. «Мону Лізу» він спокійно зняв зі стіни і витягнув у тихому місці з рами. Пізніше разом зі спільниками вивіз картину

в США, де продали кільком багатіям копії «Джоконди» під виглядом вкраденого оригіналу. Потім Перуджа забрав її і повернувся у Париж, а через безгрошів'я запропонував антиквару. ■

Політика

Святослав Вакарчук відхрещується від президентства

Хоча останні соціологічні опитування свідчать, що лідер рок-групи «Океан Ельзи» міг би створити конкуренцію діючому главі держави Петру Порошенку і одному з лідерів опозиції Юлії Тимошенко

Ірина ПАСІЧНИК

Це породило неабияку дискусію у суспільстві. І навіть колеги-музиканти не мають однотайної думки, чи справився б він із відповідальними обов'язками лідера нації. Продюсер Володимир Бебешко, наприклад, зазначає, що не тільки Вакарчук може поборотися за любов народу і президентське крісло. Керівник студії «Квартал 95» Володимир Зеленський, який минулого тижня оголосив про створення партії «Слуга народу», теж може спробувати себе у політиці. «Я особисто знаю і Вакарчука, і Зеленського, вважаю, що це культурні та харизматичні особистості, які мають багато шанувальників і відповідно великі шанси стати президентом, — сказав Бебешко. — Але боюся, що коли хтось із них очолює державу, у нас в країні буде спочатку шоу, а потім бізнес». А от телеведуча Світлана Вольнова вважає, що популярному співаку в посаді глави держави допоможе не тільки політичний досвід, а й гени. «Я думаю, що Вакарчук, успадкувавши від свого батька-ректора організаторські здібності, можливо, володіє навичками керівника. І вже точно знає, як досягти поставленої мети. Уміння триматися на сцені теж стане в пригоді», — каже зірка.

Натомість Святослав Вакарчук у своєму відеозверненні спростує наміри змагатися за найвищий державний пост. «Влада як така мене не цікавить. Я ніколи не заявляв про президентські амбіції, не збираюся цього робити і сьогодні», — сказав лідер гурту «Океан Ельзи». За словами співака, наразі в Стенфордї (США) він штудіює державотворення, при тому оплачує навчання ще трьох українців у цьому університеті. «Роблю це не для того, аби вивчитися на президента, а для того, щоб мати можливість предметно ставити запитання і висувати кваліфіковані вимоги представникам влади», — пояснює Святослав Вакарчук. При цьому лідер «Океану Ельзи» запевнив, що має власне бачення ситуації у країні, і оголосив 10 найважливіших, на його думку, кроків, необхідних державі вже зараз.

Перша вимога Святослава Вакарчука до влади — створення незалежного антикорупційного суду. «Державні крадії, особливо високого рангу, мають бути неминуче покарані», — пояснює він. Далі — зміна виборчого законодавства, запровадження від-

«Після Революції гідності я сказав собі, що більше за жодних обставин не буду стояти осторонь процесів, які відбуваються у країні».

«— Влада як така мене не цікавить. Я ніколи не заявляв про президентські амбіції, не збираюся цього робити і сьогодні, — сказав лідер гурту «Океан Ельзи».

критих виборчих списків. «Треба унеможливити політичну залежність Центральної виборчої комісії від впливу політичних партій. Її новий склад повинен бути сформований із професіоналів, які мають незаплямовану репутацію. Потрібно зменшити роль олігархів та великих грошей у виборах, жорстко обмежити кількість політичної реклами на телебаченні та радіо. Вибори мають відбуватися за принципово інших умов», — йдеться у відеозверненні.

«Третій крок — реформування держслужби, яку необхідно зробити більш гнучкою, ефективною, якіснішою і сучаснішою. А потім — реформувати Службу безпеки, яка би перетворилася з інструменту впливу на бізнес на зброю для боротьби з тими, хто реально підриває нашу безпеку та незалежність», — заявив Святослав Вакарчук. «П'яте — розпочати дієву приватизацію. Шосте — припинити політичний лобізм. Сьоме — змінити правила поведінки політиків, вони повинні стати простішими, відкритішими і доступнішими», — зазначив музикант.

Наступне, що потрібно для України, — прищепити принцип

відповідальності. «Політикам варто навчитися виконувати обіцянки, а коли це неможливо, пояснювати, чому так сталося», — вважає він. «Дев'яте — запровадити культуру прозорої комунікації. Кожен крок політика повинен мати чітке і, головне, правдиве пояснення», — стверджує Святослав Вакарчук. «Десяте — публічно окреслити межі дозволеного. Ніхто за жодних обставин не повинен їх порушувати, а перелік їх має бути сформований і оприлюднений», — резюмував він.

При цьому, за словами співака, українці не мусять сподіватися на політиків, а взяти відповідальність за результат на себе і зробити вклад у розвиток держави самотужки. Святослав Вакарчук, який позиціонує себе як громадський діяч, каже, що не проти обговорення подальшого розвитку країни, і оголосив на своїй сторінці у «Твіттері» флешмоб «ЗнаюЯк». «Не так важливо, хто має очолювати нашу державу, як те, якою вона має бути. Якщо вам не байдуже і ви знаєте, як зробити Україну нашої мрії, не мовчіть. Діліться своїми думками та пропозиціями в соцмережах», — закликає лідер гурту «Океан Ельзи». ■

Стрічка новин

Венеціанська комісія захистила українську мову

За словами постійного представника України в Раді Європи Дмитра Кулеби, висновок цієї інстанції в цілому відповідає інтересам нашої держави

Експерти дорадчого органу з питань конституційного права, котрий надає висновки про відповідність проектів законодавчих актів європейським стандартам та цінностям, заявили, що країна має повне право поширювати свою мову по всій своїй території, забезпечувати її зміцнення і домінування всіма засобами. У рішенні йдеться, що сприяння посиленню рідної мови та її обов'язковість для всіх громадян є «законною і навіть похвальною метою держави». Це шлях до подолання існуючих нерівностей та сприяння ефективній інтеграції в суспільстві осіб, що належать до інших націй. У той же час комісія зазначає, що окремі положення не дуже чітко регламентують статус мов нацменшин, зокрема російської як найбільш поширеної в країні. Тому вони рекомендують внести деякі зміни, зокрема деталізувати статтю 7 Закону «Про загальну середню освіту». ■

Біля будинку Генпрокурора встановили прапор корупціонерів — картату ковдру

Громадські активісти організували автопробіг до його помешкання в селі Стоянка, що біля Києва. Вони звинувачують очільника ГПУ в намаганні знищити Національне антикорупційне бюро України

Луценко вважав себе польовим командиром революції, тепер він став польовим командиром корупційної контрреволюції. Він створив світовий прецедент, коли Генпрокурор розкриває агентурну мережу правоохоронного органу країни», — заявив учасник акції Віталій Шабунін. Загалом біля дому Генпрокурора зібралось близько 300 автомобілів. Активісти встановили біля воріт будинку «прапор хабарників» — картату ковдру на флагштоці. Юрія Луценка в цей час вдома не було. Він звернувся до пікетувальників через соціальну мережу, заявивши, що працює чесно і не потребує картатої ковдри. «Спроби представити мене Пшонкою мають такі ж перспективи, як порівняння захисту Дніпропетровського аеропорту, де служив один з основних організаторів акції, з обороною Донецького аеропорту, де служив добровольцем мій син». Генпрокурор зазначив, що до критики ставиться спокійно, а моральні проблеми пікетування помешкання «залишає на совісті активістів» та запрошує НАБУ повернутися в правове поле України. Замість господаря дому до «автоматиданівців» звернувся народний депутат Олег Барна, який наголосив на недопустимості «тиску на родину чи особисте життя посадовців». За це активісти бризнули парламентарю з газового балончика в обличчя. ■

Переможцю «Євробачення-2017» пересадили нове серце

Сальвадору Собралу (на фото) зробили операцію у лікарні Лісабона «Санта-Круз». Нині він потрохи оговтується після операції

У 27-річного португальця дуже похитнулося здоров'я через сильні навантаження в останні місяці. «Ні для кого не секрет, що моє здоров'я крихке. Я маю певну проблему і мушу вручити моє тіло науці та піти зі сцени і музики.

Піти у світ, де вирішуються мої проблеми. Я певен, все налагодиться, але не знаю, коли», — заявив у вересні Сальвадор. Та вже за кілька днів, під час останнього запланованого перед операцією концерту, йому стало небагато. Виступ тривав зазедве годину. Закінчити пісню «Amor pelos dois» «Любити за двох», яка принесла перемогу на «Євробаченні» в Києві, йому забракло сил. Артиста забрали в реанімацію, медики заявили, що пересадку зроблять, як тільки знайдуть сумісного донора. Наразі відомо, що операція пройшла успішно: апарати допомагають органам виконувати свої функції, і його стан значно покращився. Реабілітація займе багато часу, а потім Сальвадор Собрал зможе жити нормальним життям. На батьківщині музикант — справжній герой. Він став першим португальцем за всю історію «Євробачення», якому вдалося перемогти в конкурсі. ■

Щоб бути «зіркою» телеекранів, Ляшко грошей не шкодує

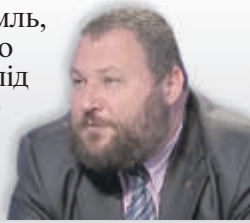
На пропагандистські матеріали Радикальна партія у третьому кварталі поточного року витратила 4,4 мільйона гривень

Національне агентство з протидії корупції опублікувало фінансові звіти політичних партій, які з минулого року отримують фінансування з бюджету. Цьогоріч їх загальний обсяг становитиме 442 мільйони гривень. Проаналізувавши витрати, експерти дійшли висновку, що Олег Ляшко не жаліє коштів на присутність у ЗМІ. Він замовляє багато відеороликів, різноманітних інформаційних послуг, друкує статті в газетах, бере участь у телепрограмах. Наприклад, ефір на харківському «АТН» коштував 18,5 тисячі гривень, а співробітництво Олега Ляшка з каналом «112» обійшлося йому в 2,4 мільйона. Усього на співпрацю з телебаченням політична сила витратила 3,7 мільйона. З вересня 2016-го по вересень цього року лідер «радикалів» заплатив ЗМІ 19 мільйонів гривень. Загалом 41% державного фінансування його партія витратила на рекламу. ■

Пряма мова

Свген ДИКИЙ, экс-командир роти батальйону «Айдар», про альтернативу Петру Порошенку:

«Перший» (Петро Порошенко. — Ред.) вже не влаштує ні Кремль, ні Захід, ні нас. Проблема зовсім інша — у Кремля давно є ким його замінити. А у Заходу, та головне у нас — і досі нема. І вирішувати слід в першу чергу саме цю проблему, притому чимшвидше. Вирішимо її — все решта станеться швидко та малою кров'ю. Не вирішимо — загроза хаосу та втрати країни наближається зі швидкістю та неблаганністю розігнаного важкого локомотива.

НОВИНИ / Волинь

ВШАНУВАЛИ ГЕРОІВ — КОЛИШНІХ СТУДЕНТІВ

У Луцькому національному технічному університеті встановили меморіальні дошки учасникам АТО Олегові Твердохлібу, Максиму Гринчишину, Олександрові Войчуку, які свого часу тут навчалися

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Митрополит Луцький і Волинський УПЦ Київського патріархату Михаїл відправив по них заупокійну літію. Разом із високопреосвященним, повідомляє сайт УПЦ КП, молилися викладачі Волинської православної богословської академії, ректор ЛНТУ Петро Савчук, професорсько-викладацький склад цього вишу, рідні та близькі загиблих, побратими, волонтери, студенти. Владика Михаїл освятив меморіальні дошки і наголосив, що долі героїв бойового протистояння на Сході України є яскравим прикладом відданості громадянському обов'язку, мужності.

Максим Гринчишин був бійцем 72-ї окремої механізованої бригади. У 2014-му мобілізований до армії, а згодом служив за контрактом. 19 лютого цього року загинув у боях під Артемівськом на Донеччині. Олександр Войчук у складі 51-ї механізованої бригади брав участь у боях під Іловайськом. 29 серпня 2014 року під час виходу з оточення загинув під обстрілами біля села Новокатеринівка Донецької області. Олег Твердохліб був бійцем батальйону «Айдар». Повертався на війну, навіть знаючи про важку недугу, внаслідок якої і помер 17 квітня 2017-го. ■

КУЛЯ ВЛУЧИЛА ДІВЧИНІ В ОКО

На Рівненщині інструктор зі стрільби травмував майбутню поліцейську

Валентин СТАВСЬКИЙ

21-річна Олександра Павук із села Романове Збаразького району на Тернопільщині пройшла конкурсний відбір і з серпня навчається у Рівненському вищому професійному училищі Департаменту поліції охорони. У цьому навчальному закладі під час перерви вона постраждала від кулі з пневматичного пістолета, яка влучила їй в око. Це сталося у присутності учнів училища. Мама потерпілої Вікторія Павук у тому, що сталося, звинувачує інструктора зі стрільби. «Я не можу сказати, що це спеціально, але була халатність: пістолет лежав на столі, інструктор його взяв і вистрелив. І поцілів моїй доньці прямо в око», — каже жінка. Чому зброя не була в кобурі чи в якомусь ящику, де повинна зберігатися? На ці запитання відповідь має дати слідство, яке з'ясує обставини події. Олександрові відправили на лікування в Одеський інститут очних хвороб імені Філатова. ■

ВІДКУПИТИСЯ НЕ ВДАЛОСЯ

Співробітники патрульної поліції Луцька під час чергування на вулиці Львівській в обласному центрі зупинили автомобіль «Фольксваген», яким керував 26-річний мешканець Луцького району

Анна ПАВЛОВСЬКА

Під час перевірки у поліцейських виникла підозра щодо алкогольного сп'яніння водія. Правоохоронці запропонували йому пройти відповідний тест. Однак, щоб уникнути адміністративної відповідальності, правопорушник спробував відкупитися і самовільно поклав у кишеню куртки поліцейського 2,5 тисячі гривень. Патрульні викликали на місце події слідчо-оперативну групу Луцького відділу поліції, яка зафіксувала факт хабарництва та вилучила гроші. Триває досудове розслідування. ■

Більше новин — на сайті volyn.com.ua

РЕКЛАМА

Пам'ятники
з мармурової крихти та натурального каменю.
Виготовлення та встановлення.
(0332) 70-85-72, (050) 197-68-69.

ШУКАЮ РОБОТУ ВОДІЯ (КАТЕГОРІЇ В) НА БУС.
Досвід роботи в Західній Україні.
Стаж від 10 років.

ТЕЛ. 0504381288.

■ Тема № 1

СПАСИБІ ЗА ТЕ, ЩО ЗАХИСТИЛИ УКРАЇНУ

Напередодні Дня Збройних сил голова Волинської облдержадміністрації Володимир Гунчик відвідав бійців 14-ї окремої механізованої бригади

Марина ЛУГОВА

Як відомо, не так давно особовий склад бригади повернувся на ротацію до Володимира-Волинського із зони виконання бойових завдань. Їх уже чекали оновлені казарми. Про це потурбувалися лісівники, представники будівельних організацій, військові, які несли службу безпосередньо у частині, та волонтери.

Для того, аби поліпшити умови перебування бійців у частині, їм вручили чимало подарунків. Зокрема, для артилерійського дивізіону Володимир Гунчик передав пральну машину, а для військової їдальні, де зроблено ремонт, — подарунок від компанії «Вілія» — набір посуду та мікрохвильову піч. Окрім того, у казармі танкового батальйону з'явився новий телевизор — його теж вручив командуванню очільник виконавчої влади Волині.

14-та окрема механізована бригада — одне з найкращих військових з'єднань в Україні, тому й побутові умови бійців повинні бути відповідними. Над цим працювали й працюватимуть надалі як представники усіх рівнів влади, так і волонтери, підприємці та просто небайдужі люди.

До Дня Збройних сил України на центральній площі Володимира-Волинського відбулася виставка бойової техніки, а кухарі 14-ї окремої механізованої бригади частували охочих безкоштовним обідом у кращих солдатських традиціях, зазначаючи, що готують як у зоні бойових дій, так і на мирній землі однаково смачно.

А в районному Будинку культури відбулися урочистості, де керівник найвищої виконавчої гілки влади в області, військове командування вручили нагороди волонтерам та кращим офіцерам за служіння народу та державі. Зокрема, за особистий внесок у зміцнення обороноздатності держави, мужність, самовідданість і високий

Фото із «Фейсбук»-сторінки 14-ї ОМБр.

Прапор володимир-волинської бригади загартований у боях і походах.

професіоналізм, виявлені під час виконання військового обов'язку та з нагоди Дня Збройних сил України оголошено подяку голови обласної державної адміністрації із врученням

14-та окрема механізована бригада — одне з найкращих військових з'єднань в Україні.

цінного подарунка військовослужбовцям частини В1008 (м. Володимир-Волинський): Сергію Бурлюку — майорові, начальнику інформаційно-аналітичного відділення командного пункту штабу, Олександрові Долінчуку — старшому солдатові, старшому стрільцю-регулювальнику комендантського взводу, Андрію Дудіку — старшому сержантові, голвному сержанту розвідувального взводу розвідувальної роти, Дмитру

Замризі — сержантові, помічнику начальника стройової частини, Василю Музурку — солдату запасу, ветеранові антитерористичної операції.

Подяку голови облдержадміністрації оголошено Володимирі Матвієнці — молодшому лейтенантові, помічнику командира — начальнику служби охорони державної таємниці військової частини А2892 (м. Володимир-Волинський), Сергію Фугілю — прапорщику, начальнику апарату вузла зв'язку військової частини А2042 (м. Ковель), Антону Нестеренку — підполковникові, військовому комісару Турійського районного військового комісаріату.

До речі, напередодні Дня Збройних сил України голову обласної державної адміністрації Володимира Гунчика відзначили медаллю «За гідність і патріотизм» та подякою командування військової частини А-2892, що у Володимирі-Волинському. Ці нагороди йому вручив тимчасовий виконавчий обов'язків командира зазначеної частини Віталій Твардовський. ■

■ Позиція

«Батьківщина» домоглася продовження заборони торгівлі сільськогосподарською землею

Минулого четверга парламентарі ухвалили законопроект №7350, що продовжив на рік мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення. За це проголосували 236 народних депутатів України. Фракція «Батьківщина» одностайно підтримала цей документ

Мар'яна ВЕРБІВСЬКА

Політична сила Юлії Тимошенко зайняла послідовну позицію щодо захисту права українців розпоряджатися своєю землею, оборони її від незаконного привласнення аграрною мафією.

— «Батьківщина» Волині неодноразово заявляла про загрози та виклики для нашої економіки, що стоять за негайним відкриттям хаотичного ринку землі, — вважає

перший заступник голови Волинської обласної парторганізації ВО «Батьківщина» Андрій Козюра. — Наші партійці активно долучилися до проведення всенародного референдуму щодо заборони торгівлі сільгоспугіддями. Майже 80 тисяч волинян висловилися проти запровадження ринку землі, поставивши свої підписи на її захист, тоді як чинна влада та її коаліція у Верховній Раді домагалися зняття мораторію на продаж родючих угідь.

Минулого четверга, коли на обговорення українського парламенту було винесено «земельне питання», волинські «батьківщинівці», небайдужі громадяни зібралися біля приміщення обласної ради на Київському майдані Луцька, вимагаючи продовжити заборону на продаж сільськогосподарських земель. Учасники зібрання ухвалили звернення, яке передали керівникам виконавчої та представницької

влади Волині, де йдеться про недопустимість розпродажу національного багатства українців, адже торгувати землею в той час, коли триває війна на

Майже 80 тисяч волинян висловилися проти запровадження ринку землі.

Сході, — значить торгувати територією держави.

Така акція 7 грудня відбулася і біля Верховної Ради, куди прийшли «батьківщинівці» спільно з фермерами, приватними землевласниками, представниками аграрних профспілок та не байдужими до долі своєї країни громадянами з метою продовжити мораторій.

— «Батьківщина» катего-

БАТЬКІВЩИНА

ВСЕУКРАЇНСЬКЕ ОБ'ЄДНАННЯ

рично проти продажу сільськогосподарської землі, адже вона безцінна, — підкреслив Андрій Козюра. — Від неї залежить добробут країни. Ринкова вартість українських чорноземів становить 3,5 трильйона євро, що дорівнює 40-річному ВВП України. Відкрити ринок землі зараз не можна, адже селяни не мають коштів, щоб її купити. Інакше всі угіддя потраплять до рук аграрної мафії.

Аби власники паїв мали змогу продати свою землю державі за ринковими цінами, Юлія Тимошенко зареєструвала законопроект №7350-3, який передбачає продовження мораторію на продаж сільськогосподарської землі до 2023 року. Однак парламент проголосував компромісний варіант закону, продовживши його на рік. Це наша спільна перемога — перемога простих селян та всієї команди «Батьківщини», наголосив Андрій Козюра. ■

Місцеве самоврядування

Леонід ОЛІЙНИК

«Обласна рада має бути первинною в ухваленні важливих для регіону рішень»

Голова фракції Радикальної партії Олега Ляшка у Волинському парламенті Юрій Ройко (на фото) стверджує, що представницький орган краю вийшов з-під впливу облдержадміністрації, але протистояння гілок влади заважає економічному зростанню

«НІХТО МЕНЕ НЕ ПЕРЕКОНАЄ, ЩО 100 ТИСЯЧ НА ДОРОГУ — НЕ ДЕРИБАН ДЕРЖАВНИХ КОШТІВ»
— Юрію Петровичу, у вас освіта лісівника, ви займаєтесь бізнесом, навіщо було потрібне депутатське крісло в обласній раді?

— Основне завдання місцевих депутатів — плекуватися про громаду, всі про нього знають, але не впевнений, що всі цього принципу дотримуються.

Моє рішення стати народним обранцем — закономірне. З 1990-го року займаюся виробничим бізнесом — переробкою сільгоспсировини, тому добре знаю, що і як у державі відбувається, з якими проблемами стикаються підприємці. Водночас мені імпує позиція Радикальної партії Олега Ляшка, яку я представляю, — підтримка національного виробника, політика так званого економічного націоналізму.

Мене обирали від Цуманської округи, тому відразу зустрівся із селищним головою і ми визначили чіткі пріоритети в роботі. Інколи дивують рішення колег-депутатів, коли, ухвалюючи бюджет, вони «розмазують» кошти по копійці на різні проекти. Ніхто мене не переконає, що, скажімо, 100 тисяч на дорогу — це не дерибан державних грошей.

— Ваші депутатські запити якраз стосувалися ремонту шляхів, шкіль, громадського транспорту. Наскільки вони були ефективними? Що конкретно вдалося реалізувати?

— Цумань зараз — центр об'єднаної територіальної громади. Однак, як не дивно, велике селище не мало свого Будинку культури. Тобто така установа була, але вона розміщувалася в костелі, який належить римо-католицькій громаді. Тривалий час шукали шляхів вирішення цього питання, зверталися навіть до Міністерства культури. Ми вирішили цю

проблему. За кошти, залучені з обласного та місцевого бюджетів, придбали Будинок культури колишнього цуманського ДОКУ, що вже був у руках приватного підприємця.

Дуже важливе питання, яке вдалося вирішити, — ремонт покрівлі Цуманської середньої школи, де навчається понад 1200 учнів. Протягом років у корпусі для початкових класів буквально висіла стеля. За мого клопотання кошти з обласного бюджету були спрямовані саме сюди. Зараз у школі нова стеля із сучасним освітленням. Отож понад 450 дітей молодших класів уже можуть почуватися в безпеці.

«Депутати зараз не голосують за вказівками чиновників, і я вважаю це значним досягненням.»

Ще одне завдання — реконструкція системи водовідведення і каналізації у Цумані. Цьому обладнанню вже більше 40 років. Його подальше використання могло спричинити екологічну катастрофу. Але завдяки підтримці колег вдалося включити оновлення системи в обласну програму «Екологія 2016–2020». Загальна кошторисна вартість проекту — близько 5 мільйонів гривень. Вже освоєно майже півтора мільйона, частину роботи зроблено.

...«ВОНИ ОТРИМУЮТЬ НАДПРИБУТКИ — НАВІЩО ЩОСЬ ЗМІНЮВАТИ?»

— Ви говорите про соціально-економічні проекти, а наскільки політизована нині робота обласної ради?

— Було б лукавством сказати, що в залі відсутня політика. Зараз в області складна ситуація через протистояння двох гілок влади, яке суттєво шкодить громаді. Втім, облрада зайняла нині те місце, яке належить представницькому

органу краю. Саме вона має бути первинною в ухваленні важливих для регіону рішень, а не облдержадміністрація. Депутати зараз не голосують за вказівками чиновників, і я вважаю це значним досягненням.

— Ви як член профільної комісії обласної ради підтримали питання видобутку бурштину та створення в області КП «Волиньприродресурс». Чому справа не зрушила з місця, бурштин досі не видобувається?

— Це питання знову ж стосується протистояння двох гілок влади. На рівні держави абсолютно відсутня політична воля використовувати багатства надр.

Усе «кришується» зверху, вони отримують надприбутки, навіщо щось змінювати? «Волиньприродресурс» належить до комунальної власності, його діяльність легко можуть проконтролювати депутати та громадськість. Нам на місці не дають працювати, зокрема серйозні перепони створює голова облдержадміністрації.

— Ви сказали, що робота Волинської ради не залежить нині від вказівок чиновників. Як це позначиться на ухваленні обласного бюджету?

— Із сорока обласних програм різного спрямування частина взагалі не виконується, деякі фінансуються на 30 відсотків, деякі наполовину. Тобто маємо величезну проблему відсутності коштів. От саме тут доцільно згадати підприємство «Волиньприродресурс», яке могло б сприяти інвестиціям і відповідно додатковим надходженням до бюджетів усіх рівнів. Крім того, наші сільські ради не звикли заробляти гроші. А воно могло б спонукати їх до цього. ■

Резонанс

Кому доводиться бути в ці дні в районі міжнародного автомобільного пункту пропуску «Ягодин», той може бачити довжелезну шеренгу вантажних автомобілів, яка простяглася на два десятки кілометрів (на фото)

Богдана КАТЕРИНЧУК

На офіційному сайті Волинської митниці Державної фіскальної служби з цього приводу є пояснення: це викликано тим, що з 1 грудня було відновлено видачу дозволів на поїздки по території Польщі при виконанні перевезень пасажирів та вантажів автомобільним транспортом у міжнародному сполученні (до цього часу процедура призупинялася у зв'язку із закінченням або несвоєчасним отриманням дозволів на здійснення міжнародних автомобільних перевезень Республікою Польща).

На волинському кордоні з Польщею утворився 20-кілометровий затор

Зокрема, Ковельський пункт видачі дозволів станом на 7 грудня видав їх більш як 2,5 тисячі. Відтак, усі вантажні автомобілі, які в очікуванні документа нагромадились на парковках прикордонних із Польщею волинських міст та селищ, масово вирушили в міжнародний пункт пропуску «Ягодин» для завершення митного оформлення в режимі «експорт». Відповідно станом на 2 грудня в напрямку виїзду з України утворилася черга у 195 вантажівок, а 6 грудня на 20.00 у ній стояло вже понад 800 авто.

Волинська митниця роз'яснює, що згідно з технічними характеристиками та міжнародними до-

них автомобілів в режимі «експорт» становить 200 одиниць за зміну (400 за добу). Митний пост «Ягодин»

«Начальник Волинської митниці Віктор Кривіцький закликає водіїв до розуміння, толерантності і взаємоповаги під час очікування перетину кордону.»

говорами із суміжною стороною максимально допустима здатність цього пункту пропуску для вантаж-

оформляє за зміну на виїзд від 190 до 215 транспортних засобів, проте таке навантаження є максимально

НОВИНИ / Волинь

ВИДУРИЛА У 200 ОСІБ БІЛЬШЕ СТА ТИСЯЧ

Горохівський відділ Володимир-Волинської місцевої прокуратури здійснює процесуальне керівництво досудовим розслідуванням у кримінальних провадженнях за фактами шахрайств, до вчинення яких причетна 30-річна мешканка селища Мар'янівка Горохівського району

Наталія МУРАХЕВИЧ

Встановлено, що жінка ошукувала користувачів соціальних мереж, продаючи неіснуючі товари. Таким чином, вимагаючи передоплату з бажаючих купити ту чи іншу річ, вона заволоділа грошми потерпілих на суму понад 100 тисяч гривень.

У межах кримінального провадження прокурори спільно зі співробітниками Горохівського відділу поліції та регіонального відділу протидії кіберзлочинам провели 5 обшуків на території Горохівського та Луцького районів, за місцем проживання підозрюваних, у ході яких вилучили чорнові записи, комп'ютерну техніку, планшети, банківські картки, сім-карти мобільних операторів, мобільні телефони, за допомогою яких аферистка наживалася. З'ясовано, що потерпілими можуть бути близько 200 осіб. Нині зловмисниці повідомлено про підозру у вчиненні 10 епізодів шахрайства (правопорушення, передбачене ч. 3 ст. 190 Кримінального кодексу України). ■

СЛІДЧІ ШУКАЮТЬ СВІДКІВ АВАРІЇ

24 листопада цього року близько 18 год. 45 хв. у Нововолинську водій автомобіля БМВ, рухаючись вулицею Шахтарською до перехрестя з бульваром Шевченка, вїхав під час обгону на смугу зустрічного руху і зіткнувся з легковиком ВАЗ-1117. У результаті цього чоловік, який був за кермом «Жигулів», загинув від отриманих травм

Іванна ПОЛІЩУК

Слідство звертається до можливих очевидців дорожньо-транспортної пригоди та просить надати будь-які достовірні відомості, записи з відеореєстраторів чи інші дані, які допоможуть у найкоротші строки об'єктивно закінчити досудове розслідування та притягнути винних до відповідальності.

Інформацію можна повідомляти цілодобово до управління Служби безпеки України у Волинській області за номерами телефонів: (0332)24-22-10, 097-7-911-911 або на електронну скриньку: usbu_vol@ssu.gov.ua. ■

Більше новин — на сайті volyn.com.ua

Фото з архіву редакції.

допустимим. Начальник Волинської митниці Віктор Кривіцький закликає водіїв до розуміння, толерантності і взаємоповаги під час очікування перетину кордону та в ході здійснення митних формальностей. Зі свого боку Волинська митниця вживає усіх заходів для забезпечення оперативності процедур.

Учора в телефонній розмові речниця Волинської митниці Валентина Черниш сказала:

— Зараз черга дещо зменшилася. Якщо у вихідні, 9 і 10 грудня, було 1100–1200 вантажівок, то тепер — 850. Ясно, що це все одно багато. Але масовий наплив транспорту припиниться, оскільки всі дозволи, видані в Україні (а загальна їхня кількість 5 тисяч), перевізники вже одержали.

До речі, вчора про ситуацію йшла мова на оперативній нараді в облдержадміністрації. Перший заступник губернатора області Олександр Степанцов повідомив, що для поліпшення побутових умов водіїв, які застрягли на кордоні, в селі Коцори встановлено пункт обігріву, де є намет, кухня, санвузол. Один — на тисячу чи нехай 850 машин? ■

Неймовірна історія

Волинянка — гетьману Данилу: «Що ви знаєте про кохання? Ви ж з любові не плакали...»

Син останнього гетьмана України Павла Скоропадського називав Галину Мельник-Калужинську «сіллю Волинської землі» і запропонував їй руку і серце

*Божі млини... Мелють стиха, поволі...
Годі ходу їх, Мірошниче, вчуть.
Може, помоляться внуки на волі?
З борошна рук Твоїх — Паску спечуть!*

Микола СКРИПНИК,
український поет у діаспорі.

Валентина ШТИНЬКО,
заслужений журналіст України

Нещодавно взялася перечитувати друге видання спогадів Павла Скоропадського, які стосуються кінця буремного 1917 — грудня 1918 років. (З моменту виходу першого повного видання мемуарів минуло понад 20 літ). У контексті нинішньої мовної ситуації в Україні кілька разів перечитала рядки, які цитую мовою оригіналу: «Данилке (синові, народженому 1904 р.) нужно учиться по-малороссийски (українски), я тоже купил себе книгу и собираюсь, может быть, сделать украинцем, но должен сказать по совести, не особенно убежденным...» Але це було зізнання ще майбутнього останнього гетьмана України. А прийшовши до влади 29 квітня 1918 року, «не особливо убежденный» вже без вагань підписує універсали щодо створення Української академії наук, українських університетів у Києві та Кам'янці-Подільському, 150 українських гімназій, інших закладів та установ. Цікаво, в якій країні ми б жили зараз, якби період гетьманату протривав не менше восьми місяців (до 14 грудня 1918-го), а хоча б десятиліття?

Наймолодша сестра гетьманіха Олена Отт-Скоропадська біля портрета брата, ймовірно, роботи Галі Мельник-Калужинської.

Коли війна була ще попереду...

Проте, як відомо, історія не визнає умовного способу, хоч нині вже ніхто не візьметься стверджувати, що вона не залежить від особистостей. І взагалі історія — цікава штука, коли доростаєш до розуміння, що це зовсім не те, що було написано у підручниках, особливо радянських. А в один прекрасний травневий день опиняєшся у Лондоні, переступаєш поріг квартири, де в кутку стоїть величезна ваза із застромленими у неї... парасолькою і ціпками зі срібними наруків'ями. З такими за тодішньою модою виходили на прогулянку поважні столичні джентльмени. Торкаєшся холодного металу, а мозок облікає думка, що те руків'я пам'ятає тепло долонь Данила Скоропадського, а 87-літня жінка, господиня дому, з аскравим відблиском колишньої вроди, яка зустріла мене при вході, пам'ятає його обійми...

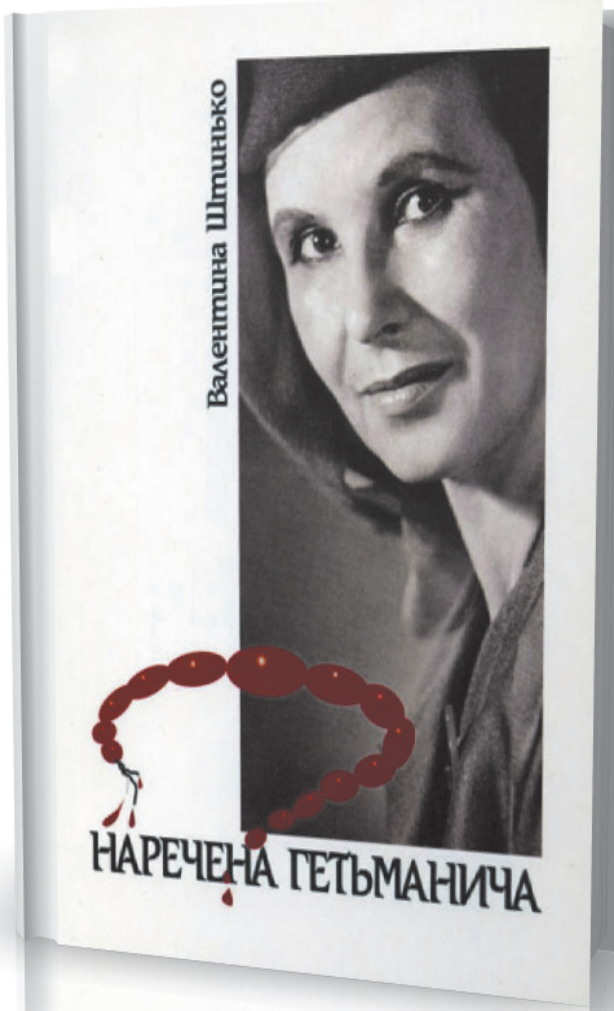
Кажуть, Павло Скоропадський відправив свого сина Данила з неспокоїної Німеччини до благополучної Великобританії, бо передчував, які драматичні події розіграються незабаром у Європі. Його передчуття справдилися. У воєнному лихолітті загинув він сам, а родину розкидало по світу. Пронизливі вітри Другої світової через неімовірно випробування привели до Лондона і волинянку, родом із хутора на правому березі річки Луги, неподалік від села Тростянка (нині Володимир-Волинського району), Галю Мельник-Калужинську. Їй і судилося стати, а через трагічні події та власний непослушливий характер на все життя залишитися нареченою гетьманіха Данила Скоропадського.

З дивізійників зі мною нав'язали контакт полковник Порфирій Силенко і полковник Роман Долинський. Полковник Силенко за деякий час замешкав у моєї хаті. Він належав до гетьманської організації у Варшаві і мав контакт із гетьманічем Данилом Скоропадським. Коли полковник П. Силенко оселився в моєму помешканні в Лондоні, гетьманіча Данило прибув до нього з візитом. Від цього дня почалася у них співпраця на ґрунті громадсько-політичному». Від цього дня різко змінилося і життя нашої землячки. Ні, то не було кохання з першого погляду. Цей ставний, красивий, загадковий чоловік відлякував її і своєю вродою, і розумом, і становищем. За рік вона так ні разу й не скористалася даним їй при знайомстві телефоном. Навіщо? І так вряди-годи бачила гетьманіча на засіданнях СУБ (Союз українців Британії), які спочатку відбувалися у її домі. Потім Данило пожартує, що Галія виявилася єдиною жінкою, яка не зателефонувала йому першого ж вечора, чим і зацікавила. А вже сер-

А Павло Скоропадський таки став «переконаним українцем».

«Історики й досі сперечаються, що ж сталося того вечора із міцним спортивним чоловіком, який раніше ніколи не скаржився на здоров'я.»

«Данилке (синові, народженому 1904 р.) нужно учиться по-малороссийски (українски), я тоже купил себе книгу и собираюсь, может быть, сделать украинцем, но должен сказать по совести, не особенно убежденным...»

Востане на рідній землі... Автор цих рядків дарує на згадку українській рушник.

йозно додасть, що не зустрічав досі жінок, яким доля приготувала б стільки випробувань.

Галія Калужинська у місті Лодзі.

Достойнішого за Данила волинянка Галія так і не зустріла.

Гетьманічеві впала в око вродлива, шляхетна, горда волинянка, але знадобився ще не один рік, щоб вона повірила у його почуття. Якось відповіла йому зухвало: «Що ви знаєте, гетьманічу, про кохання? Ви ж з любові не плакали...» Вона — плакала. За своїм чоловіком-лікарем, якого однієї ночі покликали до тяжкопораненого, а наступні забрало гестапо. Більше сімейне щастя залишився син Андрійко. Але її сліз ніхто не бачив. Опинившись наодинці з розбурханим війною світом, мусила бути сильною, мусила стати опорою для сина. Її невтомна швейна машинка строчила ноцями, що той кулемет. Замовити у неї вечірню сукню модниці вважали за честь і їхали з другого кінця Лондона. Вона вміла все приборати і готувати, вишивати і малювати, виливати свою ностальгію у віршовані рядки, а при потребі так відбрити словом, що це пам'яталося довго. За все це гетьманіч поважав її та не раз називав «сіллю Волинської землі». Відірваний на багато літ від Батьківщини, через неї він пізнавав рідну землю, барвисту й чисту, як джерельна вода, українську мову. Пані Галія з усмішкою згадувала, як до рук гетьманіча потрапив «Словарь української мови» у 4 томах, виданий у Києві (1907–1909) й упорядкований із додатком власного матеріалу Борисом Грінченком. Були там слова ненормативної лексики, котрим Данило Скоропадський, який дуже мало за свого життя перебував у українському середовищі, намагався урізноманітнити свою мову. Виходило іноді смішно, іноді недоречно. Тому саме вона мусила бути домашнім цензором, який час від часу промовляв:

— Фе, це не пасує гетьманічевим вустам! А як не пасував їм могольний холод одразу ж після їхніх заручин, що відбулися у лютому 1957-го! Серце Данила, тепер уже її Данила, перестало битися після прощальної вечері з чільними гетьманцями, які прийшли провести гетьманівну Марію. Вона як найстарша в родині (батьків уже не було) приїхала до Лондона з Баварії, щоб за традицією благословити шлюб молодшого брата. Офіційне оголошення мали оприлюднити у березні, в день народження нареченої, а весілля планувалося одразу після Великодня. Але волинянка Галія навечно залишилася нареченою гетьманіча. Так я й назвала свою художньо-документальну повість, котра витримала вже два видання. Проте історики й досі сперечаються, що ж сталося того вечора із міцним спортивним чоловіком, який раніше ніколи не скаржився на здоров'я. То була природна смерть, чи його знищили, отруїли, як у ті роки багатьох інших очільників українського руху? Аж розтину тіла зроблено не було. Її Світлість Яновельможна Гетьманівна Марія Скоропадська-Монтрезор, лікар за фахом, на цьому чомусь не наполягала. А до голосу всього лиш нареченої не дослухалися, її довго й вишукано цькували. Вперше в Україну і на Волинь Галія Мельник-Калужинська приїхала через 59 років розлуки з рідною землею. Усе своє життя «після Данила» вона покляла на збереження світлої пам'яті про світлу особистість. І тільки після її смерті 13 грудня 2002 року онуки (по синові Андрію), які вже ні слова не знали по-українськи, довідалися, ким насправді була їхня бабуся. ■

До речі, у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за п'ятницю, 8 ГРУДНЯ, ви можете прочитати:

- **Українка купила будинок у зріку Голлівуду за 17,8 мільйона доларів. Де взяла такі гроші?**
- **Як Петра Порошенка розіграли телефонні шахраї?**
- **Наталія Ярьско тепер рятує від кризи Пуерто-Рико;**
- **Кривавий Путін іде до імператорства «Вся Русь»... на 8-сантиметрових каблукях;**
- **Писемність майя розшифрував українець!**
- **8 продуктів довголіття — що це таке?**

«Цікава газета на вихідні»

Відтепер нас можна передплатити у будь-якому поштово-відділенні України

Цікава — до кави!

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

- 1 місяць — 11 гривень
- 3 місяці — 33 гривні
- 6 місяців — 66 гривень

Передплатний індекс для Волині — 60304, для Рівненщини — 60312, для решти України — 60307

У комплекті з «Волинню-новою» — значно дешевше!

Зі святом, Ганно Микитівно!

90-річна бабуся Ганнуська про все довідується з газети «Волинь»

Буваючи в рідному Забужжі, що на Любомльщині, неодмінно навідує й тітку Ганнуську, як називають у нас Ганну Микитівну Шевчук. Зазвичай застаю її за якимсь заняттям: то яблука ріже на сушіння, то гарбузове насіння вибирає, то ще якогось діла шукає, аби не сидіти без роботи. Упізнає відразу, зі словами «То ти, Ніно?» витирає руки і веде до хати. І вже розмови — на кілька годин

Ніна ГОРИК

розитя тітка. — Правнук Сергій прямо з полігона — в окопи, та ще й контракт підписав. А я ж його виняньчила, вигодувала... Господи, борони! Згодом дізналася я, що по бабусиних молитвах повернувся Сергій живим-здоровим. А їй і чужі діти не байдужі. Вичитує на сторінках газет різні повідомлення та історії — все хоче знати, про все поговорити. Зайшов до хати зять Петро, поклав на стіл свіжу пресу.

«Вічна трудівниця, мудра людина, лагідна і приязна, нікого за життя не обмовила, нікого не скривдила, нікого не скривдила.»

— Вите-но там газети нікуди не подіньте! — наказує. Уже минуло літ із тридцять, як ото на пенсію пішла, читає Ганна Микитівна «Волинь» — раніше «радянську», тепер «нову». А час іде — непомітно і дев'яностий рік життя став на порі! — Ти як приїжджаєш, ніколи мене не минай, — каже Ганна Микитівна. — На ювілей навідаюсь обов'язково! — обіцяю. Ось він і приїхав на білому грудневому коні, той красивий людський ювілей, дарований вам Богом за мудрість і доброту, за працю і шире серце! Разом із вашою родиною укліно вітаю вас, Ганно Микитівно! А що ж у дарунок від мене? Звичайно ж, передплата на рік газети «Волинь». Будьте здорові і читайте до ста! ■

РЕКЛАМА

Дис кредитна програма «Ощадний дім»

м.Луцьк, просп. Молоді, 8
тел 050-268-368-1, 067-27-518-87
www.dahfasad.com

Металочерепиця Вікна Ринви Утеплювачі Євроштахети Сайдинг Штукатурки

Ця публікація увійшла до нашого нового тижневика «Цікава газета на вихідні», який можна передплатити у будь-якому поштово-відділенні України, а для волинян і рівнян — ще й у пільговому комплекті з «Волинню-новою».

■ Редакційний щоденник

«ДІДУ, ПІШОВ НА ... ОТСЮДА – Я СКАЗАВ!!!»

З чого дивувався і чим переймався протягом останнього часу доцент кафедри соціальних комунікацій Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

...З КЕРІВНИЦТВА ОСББ НА ДУБНІВСЬКІЙ, 12

Якось довідався про непросту ситуацію, яка склалася навколо створеного ОСББ «Дубнівська, 12» у Луцьку. Буцімто мало не «ліві люди» — користуючись прогалинами у законодавстві — спочатку створили те об'єднання, а тепер «качають права», діючи виключно у власних інтересах і безсоромно «чаючи» на абсолютну більшість мешканців будинку.

Аби якимось захистити себе, збурені люди оголошують збори жителів. На які, звісно, запрошують і керівництво ОСББ, сподіваючись почути звіт про його діяльність. Збирається більше сотні осіб. За дві години вони обурюються всім, що коїться. Проте толку з того ніякого. Адже керівництво ОСББ... не прийшло!

За кілька тижнів «корманічі» таки оголошують збори. На них присутні (з багатоквартирного будинку на п'ять під'їздів) «аж» 42 особи. Людей із 15 — «опозиція» (ті, кого довелось бачити на попередніх зборах). Решта — керівництво ОСББ та їхні голосисті родичі і знайомі.

«Звіт» відбувається у доволі несподіваній формі. Голова ОСББ пан Анатолій Голас розповідає, що «всьо нормально». Жодної конкретики про зроблене не звучить — натомість лунає сила-силенна звинувачень на адресу «опозиціонерів», які не дають йому працювати. Час від часу кілька схвальних слів до цього додає чи то заступник, чи то помічник пана Голаса — пан Костянтин Пастухов.

Один з «опозиціонерів» — інтелегентний худенький чоловік років під 80 (як згодом мені вдалося з'ясувати, звати його В'ячеслав Боймук), у зворушливому старенькому береті на голові — тихцем дістає фотоапарат і намагається сфотографувати це «дійство».

— Забрав фотоапарат! Тобі хто дозволив знімати?! Діду, пішов на ... отсюда — я сказав!!! — перериває свій виступ високошановний голова ОСББ пан Голас, «звертаючись» до літнього чоловіка, який за віком «із запасом» годиться йому в батьки.

Тим часом права рука пана Голаса — пан Пастухов — кидається до дідуся, погрожуючи відібрати в того фототехніку. Недовго думаючи, «на допомогу» поринається й сам пан голова. Двоє здоровилів обступають старенького, хапають його за барки і таки трощать техніку.

Зрештою цілком задоволене своїм «подвигом» «високоповажне керівництво» повертається в «президію». Після чого надає слово для звіту пані бухгалтерці.

Замість оперувати точними і конкретними цифрами, та... береться

запевняти присутніх у виключній чесності себе самої і своїх «босів». Мовляв, якщо ви думаєте, що ми щось тут крадемо, — то ви помиляєтеся, тут немає що красти!

Після цього висувається цілком логічна пропозиція: треба суттєво

часи вчив нас перекладати назву того фільму знаний професор-мовознавець Олександр Пономарів!

Проте за реакцією моїх студентів розумію, що вони починають хвилюватися — чи була не перегрівся (біля напівхолодної університетської батареї!)

« — А ти хто такий?! Журналіст?! А ми пресу не запрошували! Не маєш права! Ми нічого коментувати не будемо!!! — задкуючи, кричать «сміливіці» й кидаються навтьоки сходами рідного під'їзду. »

збільшити розмір внесків на утримання будинку та прибудинкової території. Голова відразу ставить її на голосування.

— Хто «за» — підняти руки! — командує пан Голас.

Піднімається зо два десятки рук. — Приймає одногосло! — рапортує пан Пастухов.

— А як же ж ми? Чого ви не питаєте: хто проти, хто утримається? — розгублено запитує якась бабця з «опозиції».

— Роти позакривали! Вас хтось сюди звав?! — вчергове рявкає на людей високоповажний пан голова ОСББ.

Як тільки «дійство» закінчилося, підходжу до панів Голаса і Пастухова, представляюся, після чого прошу їх пояснити свою поведінку і висловити власну позицію.

— А ти хто такий?! Журналіст?! А ми пресу не запрошували! Не маєш права! Ми нічого коментувати не будемо!!! — задкуючи, кричать «сміливіці» й кидаються навтьоки сходами рідного під'їзду.

...З НЕВІДОМОСТІ ШТІРЛІЦА ТА ЯРОСЛАВА ГАШЕКА

На практичному занятті з курсу «Проблематика ЗМІ» розглядаємо тему релігії. Одна студентка, презентуючи своє «домашнє завдання», вживає слово «пастор».

— А хто це такий — пастор? — запитує «з місця» хтось з одногрупників.

— Пастор — це протестантський священник, — пояснює студентка.

— Пам'ятає — пастор Шлаг, — вставляю свої «п'ять копійок» і я. Однак помічаю в очах студентів якусь розгубленість — тож додаю:

— Ну — пастор Шлаг, професор Плейшнер, радистка Кет... «Сімнадцять хвилин весни» (саме так в інститутській

їхній Сергій Йосипович...

— Про Штірліца точно ж мали чути! — все одно не вгаваю я.

— О — Штірліці! Мені знайоме це ім'я! Щоправда, звідки саме — згадати не можу, — вигукує один зі студентів.

Ще чверть століття тому — в часи мого школярства — кожен хлопчак був просто зобов'язаний знати хоча б зо три десятки анекдотів «про Штірліца». Деякі з них я пам'ятаю і досі. Як ось цей:

«Штірліц намагався повісити штору. Проте Штора не здавався й з усіх сил бив Штірліца рукояткою пістолета по голові».

Нинішньому ж юному поколінню культовий фільм 1970–1980-х років (і, погодьтеся, фільм таки доволі непоганий) уже практично «нічого не говорить». В їхніх головах — інші речі, зокрема й інші фільми (серед котрих так само доволі непогані). Назви яких не завжди багато «скажуть» представникам навіть мого покоління — що вже казати про старших людей. Вочевидь, це один із законів природи чи розвитку суспільства...

Інша ситуація зачепила трохи більше. В університеті працюю не лише з майбутніми журналістами, а й зі студентами на іншому факультеті. На практичне заняття мали творче завдання: написати про пам'ятник чи про скульптуру, що прикрашають вулиці, парки або сквери Луцька.

Одна зі студенток підготувала матеріал про бравого вояка Швейка, який «сидить» із кухлем пива біля ресторації на пішохідній вулиці Лесі Українки.

— Скільки разів я проходила повз нього — й сприймала як просто кумедного «дядька з кухлем пива»! — щиро розповідає дівчина (до речі, дуже старанна і хороша студентка). — А виявляється, то був такий чеський письменник

Ярослав ГашЕк, який написав роман, головним героєм котрого був якраз отой наш Швейк з Лесі Українки!

Одногрупники з інтересом слухають. Проте з усього видно, що Швейк і для них досі був просто «дядьком із пивом».

— Правильно наголошувати не ГашЕк, а ГАшек, — поправляю я й трохи додаю про цього письменника, про його зв'язки з Україною, зокрема з Києвом тощо.

Студенти, між іншим, справді творчі, розумні і прекрасні (дехто навіть загорівся бажанням прочитати той роман). Однак за Гашека з його Швейком трохи прикро. Може, хоч якусь табличку біля того «дядька з пивом» вчепити?

...З АНІМАЦІЙНОГО ФІЛЬМУ «КОКО», ПЕРЕГЛЯНУТОГО РАЗОМ ІЗ ДОНЬКОЮ-ПЕРШОКЛАСНИЦЕЮ

Пообіцяв Юстині зводити її на вихідних (або ж «на вихіднях», як каже вона сама) у кіно. Прийшовши в суботу зранку в кінотеатр, з'ясовуємо: «для дітей» в репертуарі є лише американська комп'ютерно-анімаційна стрічка «Коко». Напередодні встиг прочитати у «всесвітньому паутинні» буквально кілька речень про цей фільм. Запам'ятав, що він про пригоди мексиканського хлопчика... в Країні Мертвих.

— А чогось іншого точно немає? — з надією запитую в юнака-касира, — бо я читав, що там щось про Країну Мертвих — нащо воно дитині...

— Тільки «Коко». Але ви не переживайте — там нічого такого немає. Це ж мультяк, — беземоційно пояснює хлопець.

Проте коли на екрані починають з'являтися ті мертвяки — стає таки трохи некомфортно. Та й фільм спочатку якийсь передбачувано-прямолінійний. Однак уже ближче до його «екватора» він серйозно «затягує».

Бо мультяк — таки хороший. З глибокими смислами, які — мабуть, воно так завжди — зводяться до прописних істин. Він ненав'язливо вчить шанувати родинні цінності, зокрема пам'ятати і поминати своїх померлих родичів. Бо ті, кого на цьому світі не поминують, на тому живуть такими собі «безтатченками». А якщо померлого взагалі забувають — він зникає навіть із Країни Мертвих...

12-річний мексиканський хлопчик Мігель, якого штовхає вперед непереборне бажання грати на ненависній у його родині гітарі, зрештою розкриває знов-таки родинну таємницю.

З'ясовується, що за безмірною ненавистю насправді стоїть ще більша любов. Показується, що шанс на примирення є навіть тоді, коли воно вже, здавалося б, неможливе, бо перейдено межу між життям і смертю. Яскраво демонструється, як важливо з усіх сил прагнути своєї мети. І ще важливіше — вчасно у цьому прагненні зупинитися. Аби потім таки досягти бажаного.

Карколомні сюжетні повороти, багато гумору, прекрасне поєднання української та іспанської мов (для мене як для людини, яка впродовж дев'яти років навчання в бакалавраті, магістратурі та аспірантурі вчила якраз екзотичну як для України іспанську, — це взагалі було свято!). Ідея незворотності покарання, від якого не сховаєшся навіть «там», зрештою торжество добра над злом. Ну і, звісно, ті мертвяки, які під кінець видаються вже напрочуд милими створіннями.

А ще — феноменально виписаний образ Коко, прабабуся Мігеля, ім'я котрої і стало назвою фільму. Вона одна у всій родині пронесла крізь усе своє життя велику Любов. До свого тата, якого всі інші члени родини затято — і, як з'ясувалося, цілком безпідставно — вважали негідником.

Позаду нас у залі сиділо шестеро хлопчаків — років по вісім-дев'ять. Перед сеансом компанію привела мама одного з них — вочевидь, це була складова святкування дня народження. Після закінчення фільму, коли у залі вже увімкнули світло, котрийсь із них запитує інших:

— Всі плакали?

У відповідь — тиша. Плакали справді всі. ■

Добра справа

Учасники проекту та гості заходу зробили спільне фото на згадку.

ВЛАШТУВАТИ НА РОБОТУ «СОНЯЧНИХ ЛЮДЕЙ» ВЗЯЛИСЯ... ЖУРНАЛІСТИ

Обмежує не інвалідність, а несприйняття її суспільством,
і це треба долати всім разом

Лариса ЗАНЮК

Двоє галантних хлопців із природною візитівкою на обличчі «діти сонця» зустрічають ще з порога: «Привіт! Я — Андрій! Як справи?» та «Я — Валентин. Привіт! Працюю барменом, а ви?» Усміхаюся у відповідь і почуваюся їхнім другом. Такими є люди із сонячним синдромом — щирі, відкриті для спілкування. Шестеро з них стали героями шістьох відеofilmів, які відзняли журналісти «Громадського. Волинь» у рамках проекту

«У нас звикли особливих людей не помічати, наче їх немає, як не було сексу в Радянському Союзі, а таких не можна не помітити, вони мають візитівку радості на обличчі.»

«Діти сонця. Один день на роботі», який зініціював клірик УПЦ МП Олег Редько.

— У суспільстві існує комплекс недосприйняття, що заважає почути особливу людину і випробувати її. Роботодавці із дизайн-студії «The ROOM», кав'ярні «Цукерня», компанії «Тигрес», Центру туристичної інформації та Волинської

обласної бібліотеки для юнацтва не боялися надати роботу молодим людям із синдромом Дауна, — розповіла координатор проекту Оксана Петрук.

— Проблема працевлаштування є для нас найбільш невирішеною, бо після 18 років такі діти просто не мають куди йти, — поділилася наболілим Олена Мельник,

голова громадської організації «Даун-Синдром».

Роботодавці ж зауважили, що люди з інвалідністю у медичних довідках мають протипоказання щодо фізичної праці, які й стають на заваді працевлаштуванню. Більше того, особливим працівникам потрібен асистент, тому багато питань ще мусимо юридично доопрацювати, але з тим, що ці люди мають велике бажання трудитись, не можна не погодитися.

Якщо коротко, то Яна Авраменко стажувалася в дизайн-студії, Валентин Новосад — офіціантом у кав'ярні «Цукерня», Наталка Барташук — у Волинській обласній

бібліотеці для юнацтва, Андрій Мельник складав іграшки на фабриці «Тигрес», Тетяна Стрекіца допомагала майстру-кондитеру пекти тістечка, Богдан Кравчук (студент 4-го курсу історичного факультету СНУ ім. Лесі Українки) у центрі туристичної інформації та послуг проводив екскурсії та квести. Лише Наталя раніше працювала покоївкою в готелі, для інших досвід роботи був першим.

— Мені 21 рік, я люблю спілкуватись з людьми, готувати смаколики, — розповідає Наталка і за хвилину додає: — Хотіла б завжди відчувати моральну підтримку і допомогу.

Президент ВБО «Даун-Синдром» Сергій Кур'янов вів жваву дискусію із батьками й роботодавцями та навіть приклади працевлаштування людей з інвалідністю в Києві. З відеосюжетів видно, як діти із синдромом Дауна працюють командою на чолі з асистентом в офісах, супермаркеті «Ашан».

— У нас звикли особливих людей не помічати, наче їх немає, як не було сексу в Радянському Союзі, а таких не можна не помітити, вони мають візитівку радості на обличчі. 13 років тому у мене народився син із додатковою хромосомою. Навіть усвідомити це було нелегко, але я зрозумів, що ми маємо навчитися вільно комунікувати, адекватно поводитися, здобути навички, які можуть знадобитися у майбутній роботі. Знаєте, за що найбільше цінують «сонячних людей» за кордоном? Що вони працюють чесно і не обманюють.

На зустрічі побували студенти СНУ ім. Лесі Українки та Луцького інституту розвитку людини університету «Україна» — дефектологи, асистенти людей з особливими потребами, котрі зможуть надати їм професійну допомогу.

Через увесь захід лунав посил, що не інвалідність обмежує, а несприйняття її суспільством, і це треба долати всім разом. ■

РЕКЛАМА

ВРУЧАЄМО ГРОШІ НАВІТЬ ЗА ОДНУ ВІДПОВІДЬ!

Знайдіть назви
6 столиць країн світу!

Загальний призовий фонд —
1 790 000 грн.*

Знайшли? Негайно ПИШІТЬ або
ТЕЛЕФОНУЙТЕ!

0 800 30-02-08

ВАШ ДЗВІНОК БЕЗКОШТОВНИЙ ЗІ СТАЦІОНАРНИХ І МОБІЛЬНИХ ТЕЛЕФОНІВ.

Назвіть Вашу ВІДПОВІДЬ і номер ПРИЗОВОГО КОДУ. ПРИЗОВИЙ КОД № 15922

У	Ж	П	Я	Р	В	Е	Н	С	Н	Ь	У	С
К	Е	К	О	Ф	Р	А	П	А	Р	И	Ж	А
Н	У	Р	Д						Й	П	Н	Д
С	Ж	И	К						Т	Х	С	Р
Д	М	Ж	И						О	Ч	Д	В
Ж	І	К	І						К	Ж	Н	А
М	Н	Ю	В						І	В	Д	Р
А	С	Я	П						О	У	Т	Ш
Н	Ь	К	Р						А	Р	И	А
І	К	П	Ж	К	Д	П	Н	Б	З	С	О	В
А	Я	Ч	Е	Л	О	Н	Д	О	Н	Б	Ж	А

За 1 правильну відповідь - 70 000 грн.*

За 3 правильні відповіді - 370 000 грн.*

За 6 правильних відповідей - до 1 790 000 грн.*

*128 «ВІСНИК» є одним із фондів організації «Даун-Синдром». Організація не має на меті отримувати прибуток. Адреса: вул. Шевченка, 28, м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28, тел.: (0352) 52-27-37, http://a-print.com.ua

Вітаємо!

Сьогодні 80 років від дня народження святкує дорога матуся, чудова теща, любляча бабуся
Ганна Михайлівна ЛІТВИНЧУК,

жителька села Велика

Глуша Любешівського району.
Матусю рідненька, матусю єдина,
Вас щиро вітає уся родина.
Усі ми вас любимо, усі поважаємо,
Усі ми вам щастя, здоров'я бажаємо.
Хай у цей день, веселий і багатий,
Мир і добро завітають до хати.
Щоб у достатку, здоров'ї довіку
Многі літа прожити без ліку.
І у вінок привітань

як зерно до зернини,
Низький вам уклін
від усієї родини.

**З повагою, шаную
та любов'ю
зять Петро, дочки
Валентина, Марія,
Наталія, Галина,
Тетяна з сім'ями,
внуки Оксана, Аня.**

Заснована 27 вересня 1939 року.
Газета виходить три рази на тиждень:
у вівторок, четвер, суботу.

Набрана і зверстана в комп'ютерному
центрі газети «Волинь-нова»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

www.volyn.com.ua

Головний редактор
Олександр ЗГОРАНЕЦЬ

НАША АДРЕСА:
43025, Луцьк, просп. Волі, 13
E-mail: volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Приймальня 72-38-94

Заступники головного редактора
Уліцький Василь Михайлович 72-39-89
Світківська Галина Йосипівна 72-20-07
Рузак Петро Макарович 72-38-94
Римар Микола Анатолійович 72-38-94
Научук Сергій Васильович 72-51-02

Відповідальний секретар
Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02

Заступники відповідального секретаря
Харчук Олена Андріївна 72-06-66
Баната Олеся Андріївна 72-06-66

Головний художній редактор
Міщук Олександр Ярославович 72-06-66

Головний бухгалтер
Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07

ВІДДИЛИ РЕДАКЦІЇ

**Місцеве самоврядування
і сільського життя**
Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02

Інформації
Козюла Мирослава Павлівна 72-61-21

Соціального захисту
Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94

Економіки
Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78

Освіти і культури
Занюк Лариса Віталіївна 72-38-94

Реклами і маркетингу
Борох Сергій Іванович 77-07-70

**Листів із зв'язків
із читачами**
Снічук Христіна Миколаївна 72-38-94

Приватних оголошень
Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32

Спеціальний кореспондент
Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94

Фотокореспонденти
Філюк Олександр Миколайович 72-06-66
Дурманенко Олександр Олександрович 72-06-66

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний.
Обсяг 3 друку, аркуші

**ПЕРЕДПЛАТНІ
ІНДЕКСИ:**
Волинь — 61136,
Рівненщина — 61615

Реєстраційний номер
КВ 22901-12801 ПР 15.09.2017 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37, http://a-print.com.ua

тираж **48450**.
зам. № 937.

Дорога до храму

Священик Андрій МЕЛЬНИК: «СВЯТІ ОТЦІ КАЯЛИСЯ НАВІТЬ ТОДІ, КОЛИ РОБИЛИ ДОБРІ СПРАВИ»

Закінчення.
Початок на с. 1

Лариса ЗАНЮК

«ТЕ, З ЧИМ ПРИХОДЯТЬ ЛЮДИ, ЗНАХОДИТЬ ВІДГУК У МОЄМУ СЕРЦІ»

Десять років стоїть храм святого Архистратига Михаїла у селі Любешівська Воля Любешівського району, стільки ж і їздить сюди за 40 кілометрів із Маневичького Карасина отець Андрій.

Після смерті батька на маминих руках лишилося шестеро дітей, але саме про нього вона чомусь найбільше хвилювалася, бо характер мав міцний, але нікуди не спрямований. Після чотирьох курсів лісового коледжу пішов в армію, ще років два поїздив по заробітках, та душа чогось іншого шукала. Згадав, як у дитинстві ходив до церкви з дідусем, поїхав у Чарторийський монастир на послух. Там відчув велику відповідальність монашого життя, але і на душі одразу полегшало. Знайшов Бога, каже, і все стало на місце.

Тоді й сказав йому отець архимандрит, що коли не хочеш бути монахом, треба женитися. Привозь, мовляв, дівчину, будемо дивитися, а тільки поспілкувався з ними на сповіді, вже й сам назвав дату вінчання.

— Не встиг навіть зробити дівчині пропозицію і батьків спитати, — віджартуєється отець Андрій. — Виходить, Бог усе вирішив за мене. За порадою старця вступив у семінарію і відчув: знайшов те, що шукав.

— За що дякую Богові найбільше? — на мить замислюється отець Андрій і одразу знаходить відповідь: — За те, що показав шлях, коли я вагався. Бо коли надієшся лише на свої сили, то сумніваєшся, чи вдасться, чи впораєшся з покладеним на тебе, але що більше усвідомлюєш волю Богу, то більше заспокоюєшся.

Товаришую із карасинським священиком отцем Миколоєм, отцем Юрієм із Прилісного, який мене надихнув бути священиком — у них є чому повчитися. І з простами людьми щодня спілкуючись, вчуся, бо те, з чим ідуть до мене, відгукується і в моїй душі. Часто їду до храму в автобусі і люди запитують поради, а мені здається, що це я отримую відповідь на свої питання. І стає так легко!

Отець Андрій і паламар церкви Архистратига Михаїла Віктор.

ПРОПОНУЄМО ВАМ РОЗДУМИ ОТЦЯ АНДРІЯ МЕЛЬНИКА

...ПРО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ

Насварити дитину найпростіше, але потрібно говорити з нею, торкатися її серця. Як батьки маємо дати дитині все можливе для християнського життя, але остаточний вибір — за нею. Батько блудного сина — за нею. Так і нам — чекати, молитися безперестанно. Одні люди приходять до храму легко, інші

— через потребу, досвід, зароблений ударами. Часто зневірюються, бо не отримують відповіді на молитву, але Бог не залишить, лише перевірити на терпелівість. Моя мама молилася за мене, терпіла й чекала, і врешті сталося перетворення. Тепер обоє згадаємо той час зі сльозами радості.

...ПРО ПІСТ

Напевно, найбільшою оманною, у яку останнім часом вогор вводить людей, є те, що ми втішаємося своєю церковністю.

«**Приємно людині,
коли її хвалять,
і приписує всю
славу собі,
і починає гордитися.
Віддайте славу
Богові!**»

Сходив, значить, у храм — і спокійний. Але саме ходіння не врятує, як і живання пісних продуктів. Тепер поститись модно: зайдеш у магазин у піст — там і печиво пісне, і цукерки, а сама суть підмінється. Справжній піст — інакший, його не виставляють напоказ: послити молитву, відмовитися від насолоди, добре слово сказати, погане стримати. І до образу Божого не ставитися як до амулету — це святиня. До всього треба підходити з розумом: що їмо, що читаємо. Святі отці каються навіть тоді, коли робили добрі справи, бо відчували, як навіть на краплю можуть від цього загордитися. А зараз і церковні люди афішують, скільки кому добра зробили, грошей перерахували.

...ПРО ДЗЕРКАЛО І СЛАВУ

Євангеліє — це не просто книга, то дзеркало нашого життя. Почнеш читати — і пізнаєш себе. Бог сказав: «У чому застану, в тому й судитиму. Але Господь милосердний і якщо застане милосердний і якщо застане милосердний і якщо застане милосердний — виправдає людину.

Людська природа пошкоджена, і так буде до кінця віку. І лише молитва триматиме нас на тій межі, щоб не впасти. Приємно людині, коли її хвалять, і приписує всю славу собі, і починає гордитися. Віддайте славу Богові!

...ПРО РОБОТУ І СЛУЖБУ

Нам хочеться йти в ногу з часом, навіть священики прагнуть того, щоб їхні діти мали те, що й інші. Для цього є руки, працюєш — і маєш. Тага в мене не було, я ще в школі полюбив креслення, то в коледжі креслив для інших студентів. Уже тоді заробляв перші гроші. Звик: якщо не вистачає, треба заробити. Маю в Карасині свою невеличку кузню, виготовляю

там все, що кому треба з металу. Деревне вугілля для неї сам роблю старим дідівським способом, трохи втомливо, але фізична праця збадьорює. Часом у тій ковальській роботі теж виконую пастирську службу, бо заходять люди поговорити, і розумію, що Бог цю людину присилає не просто так. Не заборонено заробляти, просто не прикладати серця до цього. Спрага на матеріальне ніколи не вгамується, коли отримуєш одне — хочеш більшого, але треба вчасно схаменутися.

«ПІШОВ ДО БОГА, КОЛИ ВІДЧУВ, ЩО ПРОПАДАЮ...»

До церкви тихенько заходить бородаць із добрим поглядом, тримає за руку невеличкого хлопчика.

— Це наш дзвонар і паламар Віктор, — відрекомендує отець Андрій. — Був такий час, коли і його шляхи вперше привели до Бога. Пригадую, як скромно стояв біля входу до церкви, не наважувався зайти всередину, але в очах мав такий живий блиск. Так світяться люди, які шукають Бога.

— Пішов у храм, коли відчув, що пропадаю, — звіряється Віктор. — Я пив страшно, безпробудно. Якось нетверезий їхав на мотоциклі і втрапив у ДТП... Лець вижив тоді, у голові тепер пластина та інвалідність на все життя. Але Бог дав мені шанс, щоб показати інший шлях, яким можна йти. Одного разу зустрівся з поглядом своєї дитини, жалісним і пронизливим. Мене аж стрепенуло: діти страждатимуть, якщо не зупинюся. Наступного ранку вирушив до храму. Дорогою шість разів вертався, думки лізли усякі: «Я ж такий п'яниця, де я там стану?»

Коли нарешті зайшов, так усю службу й простояв на місці біля дверей, і здавалося тоді, що я на крилах.

— Часто дивився на нього і думав, що цей період неохочості колись мине, коли все дається авансом без надмірної праці, настануть будні, чи витримає? — каже отець Андрій.

А Віктор тепер свій ранок починає у храмі Архистратига Михаїла. Заледве світає, як він уже в церкві свічі світить, прибирає і, мабуть, молиться. Каже, Божий храм має бути ідеально чистим. Навіть коли страшенно втомлений після роботи йде у це святе місце, а там уже де й сили беруться. «Як обновлююся, — каже Віктор, — тягне мене сюди».

Христос сказав: «Пізнаєте істину, і вона зробить вас вільними». Коли людина знаходить Бога, то відчуває неймовірну легкість, наче звільнилася від тягаря. І світяться, і сяє, як скарб знайшла. Ці відчуття завжди підтримають у найважчий час, тоді, коли віру доведеться підкріплювати справами. ■

Цифри Факти

У Німеччині дозволили продавати шибеницю для Меркель.

Прокуратура міста Клемніц не знайшла ознак злочину у діях продавця сувенірів у вигляді шибениць для канцлерки Німеччини Ангели Меркель і глави МЗС Зігмара Габрієля. Тут заявили, що написи варто сприймати не як погрозу вбивства, а як «символічне побажання політичної смерті». «Оскільки складу злочину нема, прокуратура не може конфіскувати міні-шибениці, і їхній продаж не можна заборонити», — йдеться у повідомленні.

Понад 2600 Санта-Клаусів стали на лижі у швейцарських Альпах (на фото).

За даними організаторів, цьогорічний заїзд — рекордний за кількістю учасників і потрапив до Книги рекордів Гіннеса. Акцію приурочено до відкриття гірськолижного сезону в країні.

НЕРУХОМІСТЬ

- Терміново продається у центрі м. Рожище половина будинку (3 кімнати, кухня, ванна). Зроблений євроремонт, усі зручності. Є земельна ділянка (4 сотки). Тел. 066 00 18 595.
- Продається дерев'яний будинок (30 км від Луцька). Є мурований хлів, літня кухня, льох, 20 соток землі. Ціна договірна. Тел. 099 14 00 967.
- Терміново продається будинок (8 x 9) у с. Сокиричі (15 км від Луцька). Житловий стан, є вода, телефон, надвірні споруди, 75 соток землі. Поруч — газ. Заасфальтований доїзд. Тел.: 096 83 68 448, 099 18 82 184.
- Продається цегляний будинок (68,2 кв. м, 4 кімнати) з цегляними надвірними спорудами (літня кухня, хлів, господарські приміщення, погріб). Є газ, електрика, центральне водопостачання, парове опалення, 50 соток землі (с. Грибовиця Іваничівського району). Ціна 350 000 грн. Тел. 067 99 69 425.
- Продається у с. Сухополя Луцького району будинок (71 кв. м), є хліви, погріб, колодязь, 50 соток городу. Ціна 340 000 грн (20 км від Луцька). Тел.: 066 84 59 765, 050 13 55 196.
- Продається цегляний будинок (71,4 кв. м) з усіма надвірними спорудами. Будинок та літня кухня газифіковані, на подвір'ї є вода, земельна ділянка 0,35 га. Ціна 130 000 грн (с. Марковичі Локачинського району). Тел.: 096 90 42 607, 066 68 36 788.
- Недорого продається дерев'яний будинок (2 кімнати, кухня, комора, веранда) у с. Мирне Горохівського району. Проведений газ, світло, є сарай, літня кухня, погріб, криниця. Зручний доїзд, 35 км від Луцька. Тел. 095 90 84 640.
- Продається у с. Богушівка Луцького району земельна ділянка (0,21 га) під забудову. Вода, газ, електролінія, ліс, ставок — поруч. Тел.: 095 89 60 740, 097 25 60 531.
- Продається приватизована земельна ділянка (0,16 га) у с. Городище-1 Луцького району (3 км від Луцька). Тел.: 096 84 51 016, 050 52 41 872.

АВТОРИНОК

- Терміново куплю автомобіль на українській реєстрації. Розгляну всі варіанти. Тел.: 095 01 32 359, 097 71 47 792.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмитнений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається причіп 2 ПТС-4 (на кругу). Тел. 067 14 21 204.
- Продам зернозбиральний комбайн «Джон Дір-430» у доброму робочому стані. Недорого (або обміню на трактор МТЗ, розгляну будь-які варіанти). Тел. 096 72 22 134.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у газеті «Волинь-нова» — **25 гривень за одне найменування + 5 гривень, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошень про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **70 гривень за один раз публікації + 15 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **70 гривень + 15 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою + **25 грн (за сайт + 25)**. Вартість оголошення про згубу — **25 грн + 5 (за сайт)**. Оплата у відділенні ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

- Продам трактор ЮМЗ-6 АҚЛ (велика кабіна), 1992 р. в., у доброму стані. Недорого. Тел. 096 80 48 733.
- Куплю трактор МТЗ у будь-якому стані. Тел. 099 36 05 025.
- Продається трактор МТЗ-80 у доброму стані (с. Підгайці Луцького району). Тел.: 050 53 95 710, 098 63 05 257.
- Продається трактор ЮМЗ-6 у дуже доброму стані. Ціна договірна (м. Горохів). Тел.: 096 16 24 287, 050 95 15 825.
- Продам: сівалки кінні (15, 17, 22, 26) та тракторні («Симула», «Норстен», «Фіона») з баком на міндобриво, картоплезбиральний комбайн «Хассія», трактор Т-25. Тел.: 096 85 85 455, 097 41 74 207.
- Продається комбайн «Фортшріт Е-517» IFA на запчастини. Тел. 050 37 08 174.
- Продається різна с/г техніка: картоплесаджалки, картоплекопачки, картоплекомбайни, плуги, культиватори, дискові борони, ґрунтофрези, косарки, сіногарабарки, обприскувачі, розкидачі міндобрив, сівалки, прес-підбирачі, зернозбиральні комбайни, трактор Т-25. Тел.: 067 93 46 442, 095 15 53 666.
- Недорого продається трактор Т-40 (з плугом), 1990 р. в., у дуже доброму стані. Тел. 096 80 48 733.
- Терміново продається трактор Т-25, 1995 р. в., у дуже доброму стані. Ціна 65 000 грн. Тел. 096 72 22 134.
- Продається трактор Т-25 у доброму стані (привезений з Польщі). Тел.: 050 28 69 222, 097 14 20 540.
- Продається недорого трактор Т-25 (привезений з Польщі). Тел.: 066 34 56 267, 098 64 06 233.
- Продається трактор Т-40 АМ у дуже доброму стані. Тел.: 098 64 06 233, 066 34 56 267.
- Продається трактор Т-25 (привезений з Польщі) у доброму стані. Недорого. Тел.: 096 42 90 426, 067 79 08 629.
- Продається трактор Т-25 у доброму робочому стані (є вибір). Доставка по області безкоштовно. Тел.: 066 47 09 124, 097 12 77 234.
- Продам міні-трактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.
- Продається різна с/г техніка: дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сіногарабарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, ґрунтофрези, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.
- Продаються: трактори Т-25, МТЗ, зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі, саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, фронтальний навантажувач до МТЗ, телескопічні навантажувачі, ґноєрозкидачі, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношепки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO». Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продам вилочний навантажувач «Маніту», 1990 р. в., привезений з Польщі, у дуже доброму стані (підходить для роботи з лісом). Тел. 098 64 31 463.
- Продам електродвигуни 7.5 х 1500 об., 7.5 х 3000 об., 5.5 кВт на 5000 об. Тел. 093 62 35 015.

- Продається оверлок МКБ-1 у робочому стані. Ціна 900 грн. Тел. 050 56 48 257.

- Продам: торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом, у мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам: торфобрикети, камінь бут, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), цеглу білу та червону (нову та б/в), чорнозем, землю на вимостку, гній, цемент, блоки. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 097 34 43 386, 099 61 14 575.
- Продам: торфобрикети, вугілля (рядове і сортове). Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: 050 43 84 608, 098 48 13 899, (0332) 72-28-66.
- Продам: жом, пісок, щебінь, цеглу, відсів, чорнозем, дрова, торфокрихту, буттовий камінь, торфобрикети, глину, землю (на вимостку), цемент. Вивезу

сміття. Послуги автомобілем ЗІЛ (самоскид), міні-навантажувачем «Бобкат». Тел.: 050 60 97 986, 098 91 25 884.

- Продам: шифер (б/в), картоплю, буряк, сіно в тюках. Тел. 066 26 20 423.
- Продам пилотматеріали: балки, крокви, дошки (обрізні та необрізні), рейки монтажні. Доставка. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

- Продам: оцинкований металопрфіль (товщина 0.35 — 90 грн/кв. м), кольоровий металопрфіль (глянець, товщина 0.35 — 95 грн/кв. м), металочерепицю (глянець, товщина 0.45 — 120 грн/кв. м). Тел.: 050 90 10 508, 099 19 79 367.

- Продам: жом, торфобрикети, цеглу вогнетривку (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, вапняк (на вимостку дороги), глину, землю (на вимостку), гній коров'ячий. Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги міні-навантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продам: жом, дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, цеглу білу та червону (нову та б/в), пісок, щебінь, відсів, шифер (б/в), глину, чорнозем. Доставка. Послуги навантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам свиню, виховану натуральними кормами. Ціна договірна. Можлива доставка. Тел.: 097 70 10 755, 095 07 63 602.

- Продається кінь великої породи (сміт Цумань Ківерцівського району). Тел. 098 82 10 200.
- Терміново продається молода робоча кобила (3 роки 6 міс.). Ціна договірна. Тел. 068 83 69 779.
- Куплю ВРХ (корів, биків), коней, лошат (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 07 72 211.

- Куплю: телят, лошат, ВРХ, коней. Тел. 068 91 57 460.

- Куплю: ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.
- Куплю: буряк, картоплю, моркву, часник, капуста. Тел.: 068 57 49 517, 095 87 55 379.

ПОСЛУГИ

- Виготовляю та продаю металеві штахети (штахетник) з кольорової бляхи (24 кольори), односторонній та двосторонній глянцевий, матовий (під золотий дуб, горіх, цеглу, камінь), ширина 8, 10, 11.5 та 13 см. Тел.: 050 64 46 840, 067 49 33 889.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

- Загублений студентський квиток, виданий деканатом Інституту економіки та менеджменту Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки на ім'я Поченюк Микола Дмитрович, вважати недійсним.

ВАС ЗАМУЧИВ БІЛЬ У СУГЛОБАХ ТА СПІНИ?

Постійна важкість у ногах, скутість в русі, набряклість і хрускіт. Набридли постійно наносити мазі і пити знеболюючі таблетки? Всі спроби, які робилися раніше, безуспішні?

ТЕЛЕФОНУЙТЕ ТА ОТРИМАЙТЕ БЕЗКОШТОВНУ КОНСУЛЬТАЦІЮ від фахівця, який підкаже метод рішення при таких захворюваннях, як:

- Артрит, артроз, поліартрит, остеохондроз, остеопозроз, радикуліт, ревматизм, посттравматичні болі.

Якщо ви хочете ходити вільно і жити без болю, **ТЕЛЕФОНУЙТЕ на номер:**
(044) 338 26 94,
(098) 845 66 83, (063) 010 46 37

СУДОВІ ОГОЛОШЕННЯ

У Рожищенський районний суд Волинської області за адресою: м. Рожище, вул. Грушевського, 4, каб. № 4 на **10 год. 45 хв. 20 грудня 2017 року** в якості відповідача у справі за позовом Олексюк Оксани Сергіївни до Олексюка Івана Степановича про розірвання шлюбу та стягнення аліментів на утримання малолітньої дитини викликається Олексюк Іван Степанович.

Відповідач має право подати свої заперечення проти позову, посилаючись на докази, якими вони обґрунтовуються, та повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглядатися у його відсутності.

xxx

У Луцький міськрайонний суд Волинської області за адресою: м. Луцьк, вул. Конякіна, 3, каб. №103 на **11 год. 30 хв. 23 січня 2018 року** в якості відповідача у справі за позовом Павлюк Ольги Олександрівни та Павлюк Анни Дмитрівни до Павлюка Дмитра Миколайовича про визнання особи такою, що втратила право на користування житлом, та усунення перешкод у користуванні власністю викликається Павлюк Дмитро Миколайович.

Відповідач має право подати свої докази чи заперечення проти позову або повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглядатися у його відсутності.

xxx

Ковельський міськрайонний суд Волинської області повідомляє, що **6 грудня 2017 року** судом ухвалено заочне рішення у справі №159/3576/17 (провадження № 2/159/1165/17) за позовом Балюк Віри Володимирівни до Сичинави Зої Іванівни, Григор'єва Івана В'ячеславовича про втрату права користування житловим приміщенням.

Відповідачами Сичинавою Зоєю Іванівною та Григор'євим Іваном В'ячеславовичем протягом десяти днів від дня опублікування цього оголошення в газеті «Волинь-нова» може бути подано до Ковельського міськрайонного суду заяву про перегляд заочного рішення.

xxx

У Луцький міськрайонний суд Волинської області за адресою: м. Луцьк, вул. Конякіна, 3 на **10 год. 20 грудня 2017 року** в якості відповідача у справі за позовом Опришко Ірини Леонідівни до Опришко Тараса Пилиповича, Бабійчука Володимира Григоровича про визнання недійсним договору застави викликається Бабійчук Володимир Григорович.

Відповідач має право подати свої докази чи заперечення проти позову або повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглядатися у його відсутності.

xxx

У Луцький міськрайонний суд Волинської області за адресою: м. Луцьк, вул. Сенаторов Левчанівської, 1, каб. № 9 на **15 год. 30 хв. 21 грудня 2017 року** в якості відповідача у справі за позовом Бедлінської Надії Іванівни до Бедлінського Віктора Анатолійовича про визнання особи такою, що втратила право на користування житловим приміщенням, викликається Бедлінський Віктор Анатолійович.

Відповідач має право подати свої докази чи заперечення проти позову та повідомити про них суд.

У разі неявки відповідача справа буде розглядатися у його відсутності.

Обласна організація Національної спілки журналістів України глибоко сумує з приводу передчасної смерті заслуженого журналіста України, талановитого журналіста, письменника, публіциста, громадського діяча **Івана Феодосійовича КОРСАКА.**

У глибокій скорботі та смутку схилиємо свої голови перед його світлою пам'яттю і висловлюємо співчуття сім'ї, родині й близьким покійного.

Герої не вмирають!

ПОСМЕРТНУ НАГОРОДУ ПОВСТАНЦЯ ОДЕРЖАВ ЙОГО ПЛЕМІННИК

Нещодавно у Луцьку рідним лицарів ОУН—УПА вручили Бойові хрести з нагоди 75-річчя створення Української повстанської армії. Після урочистості, яка проходила у Палаці культури обласного центру, до редакції зайшов Віталій Михалевич із села Замшани Ратнівського району із відзнакою свого дядька

Катерина ЗУБЧУК

Не міг, як сказав чоловік, не поділитися такою приємною новиною з газетою, яку давно читає.

— Одержав Срібний хрест заслуги і посвідчення про нагороду, якої удостоєний Андрій Михалевич (псевдо Кос), і не стримав сліз...

То були скупі чоловічі сльози і радості (все-таки пошановано, хоч і через багато десятиліть учасників визвольного руху), і печалі: якими молодими пішли із життя ті, хто боровся за незалежність України.

Віталій Андрійович багато років працював у лісовому господарстві на Ратнівщині. Нині вже на заслуженому відпочинку.

Він народився через п'ять літ після того, як не стало його дядька Андрія Михалевича — двоюрідного батькового брата. І лише у зрілому віці, а по суті уже в незалежній Україні, відкрив для себе ті сторінки історії Волині, загалом України, на якій радянською владою було накладено табу.

— Школу я закінчив у 1974 році, — розповідає чоловік. — А в 1973-му, пригадую, складав іспит з історії СРСР. Сидів над підручником, готував відповіді на питання екзаменаційних білетів. Батько мій якось підійшов і питає: «Вчиш?» — «Вчу», — я у відповідь. А далі почув від нього таке: «Вчи, синку, вчи, але в цій книжці — все брехня». Розтлумачувати не став, що мав на увазі під цією «брехнею». Тепер ми всі знаємо, що це був час, коли багато що замовчувалося, коли учасників повстанського руху інакше як ворогами народу не називали. Дорослі між собою говорили про все, навіть заборонене, згадуючи воєнні роки, повоення. Але це були розмови не для дитячих вух — піонерів, комсомольців. Їм розповідати про «таке» боялися. Бо ніхто не забув, скільки-то людей полягло, а якщо і вижили, то пройшли через сибірські табори.

Лише в 1990-х роках Віталій Михалевич зрозумів, що мав на увазі його батько, коли казав: «Вчи, синку, вчи, але там все брехня». У зрілому віці чоловік дізнався правду про УПА, яка припинила відкритий і організований опір наприкінці 1940-х років — після загибелі у 1950-му у сутичці з частинами НКВС головнокомандуючого генерала Шухевича. Але, незважаючи на це, боротьба «хлопців із лісу» тривала до 1954-го, а деякі боївки зберегли боєздатність навіть до кінця 1950-х років.

Нарешті настав час, коли в родині Михалевичів уже відкрито говорили про свого Андрія, який мав псевдо Кос. Віталій Андрійович із вдячністю згадає троюрідну

фото Олександра Філюка.

Гордиться Віталій Михалевич, що є нащадком справжнього патріота.

сестру Марію Хотинську (на жаль, нині покійну). Вона ще встигла зустрітися з очевидцями і записати з перших вуст спогади про події з воєнних літ, повоення. У її книжці «Минуле стукає у серце» є розділ «Зруйноване гніздо родини Михалевичів», а в ньому — розповідь про життя та визвольну боротьбу Андрія Михалевича-Коса. Ці сторінки в родині читають і перечи-

дві добре замасковані криївки. В одній із них перебував Кос... У ній він і загинув — її було підірвано під час спецоперації органів радянської держбезпеки. Живим не здався. Це сталося 8 грудня 1951 року.

Срібного хреста заслуги Андрій Михалевич удостоївся згідно із постановою УГВР від 15 червня 1952 року і наказом

Лише в 1990-х роках Віталій Андрійович зрозумів, що мав на увазі його батько, коли казав: «Вчи, синку, вчи, але там все брехня».

тують. Зі слів очевидця, зокрема Ковельчанина Миколи Петрука, який став для Коса підпільним інформатором, відтворено події таких давніх і таких незабутніх днів. «Вони разом пройшли сотні кілометрів повстанськими стежками, побували в багатьох криївках повстанців Волині, неодноразово мали сутички з підрозділами НКВС та МВС, піддавали суду багатьох сексотів...» «Група Коса наводила страх на енкаведистів та їхню агентуру. На Коса починається полювання...» Неподалік від села Нові Червища Камінь-Каширського району знаходилися

Головного військового штабу УПА як керівник СБ Ковельського окружного проводу ОУН. Це зазначено у посвідці про нагороду, яку одержав його племінник Віталій Михалевич. Чоловік гордий з того, що є нащадком справжнього патріота, йому приємно, що в Кортеліському музеї Михалевичу-Косу присвячений стенд. Ось тільки, як сказав, хотілося б, щоб молоде покоління, зокрема школярі, з дитинства, юності з більшою пошаною ставилися до історії рідного краю, до свого минулого, без якого нема майбутнього. ■

Спорт

Зуби всі порухав?!

Наш Василь знову вломив — цього разу «Шакалу» з Куби

Ломаченко завдав Гільермо Рігондо першої поразки на професійному рингу

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіон світу за версією WBO в другій напівлегкій вазі (до 59,0 кг), 29-річний українець Василь Ломаченко завдав першої поразки у професійному рингу легендарному кубинському боксеру, чемпіону світу за версією WBA у другій найлегшій вазі (до 55,0 кг), 37-річному Гільермо Рігондо.

Було абсолютно очевидно, що битимуться не «штучні продукти» професійного боксу — а беззаперечні авторитети, які досягли буквально всього на любительському рингу.

Рігондо — дворазовий олімпійський чемпіон у ваговій категорії до 54 кг (Сідней-2000 та Афіни-2004). Ломаченко — олімпійський чемпіон Пекіна-2008 у ваговій категорії до 57 кг, а також Лондона-2012 — у вазі до 60 кг.

Обидва боксери також двічі

були чемпіонами світу на любительському рингу (Гільермо — у 2001 і 2005 роках, Василь — у 2009 та 2011).

Суперники відбоксували шість раундів, протягом яких перевага вже й не юного українця над відверто «віковим» кубинцем на прізвисько «Шакал» ставала дедалі очевиднішою. На сьомий раунд Рігондо просто не вийшов — буцімто, через травму руки. Ймовірно ж, кубинець просто усвідомив, що битися далі ціною втрати здоров'я таки не варто — розумніше визнати свою першу поразку на професійному рингу (при 17-ти раніше здобутих перемогах).

Натомість для Василя Ломаченка перемога над Гільермо Рігондо стала десятою на професійному рингу, і восьмою, здобутою нокаутом (цього разу, звісно, технічним). Також у пасиві українця є одна поразка. ■

Футбол

«Золотий пента-трик» Кріштіану Роналду

За кількістю здобутих «м'ячів» португалець наздогнав Ліонеля Мессі

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Феноменальний нападник збірної Португалії та іспанського футбольного клубу «Реал Мадрид» Кріштіану Роналду одержав свій п'ятий «Золотий м'яч». Цей приз гравець здобув удруге поспіль — і вчетверте за останні п'ять років. Нагадаємо, що зіркового португальця визнали найкращим у 2008, 2013, 2014, 2016 та 2017 роках.

Таким чином Кріштіану Роналду наздогнав за кількістю «Золотих м'ячів» свого затятого конкурента, аргентинця Ліонеля Мессі (того нагороджували у 2009, 2010, 2011, 2012 та 2015 роках).

Тобто, Кріштіану зумів довести «рахунок» до нічийних 5:5 — програвши свого часу Ліонелю 1:4.

Цьогоріч Мессі назвали другим, а бразильця Неймара — третім. Загалом уже впродовж десяти років (!!!) португалець та аргентинець і близько «не під-

пускають» нікого до надпрестижної у футбольному світі нагороди. І є підстави думати, що 32-річний Роналду та 30-річний Мессі ще «розіграють між собою» зо два-зо три «м'ячики»... ■

«У чотирьох кутках мосі спальні вже стоїть по «Золотому м'ячу» — куди ж я подіну п'ятий?!»

